

**VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH
STUDIÍ, Z. Ú., ČESKÉ BUDĚJOVICE**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

NORMOTVORNÉ ČINNOSTI OBCÍ A KRAJŮ

Autor práce: Vladimíra Štorková

Studijní obor: Bezpečnostně právní činnost ve veřejné správě

Forma studia: kombinovaná

Vedoucí práce: JUDr. Jozef Bandžak, PhD.

Katedra: Katedra právních oborů a bezpečnostních studií

2020

VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH STUDIÍ, z. ú.
Žižkova tř. 6, 370 01 České Budějovice

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno a příjmení studenta: Ing. Vladimíra Štorková

Studijní program: Bezpečnostně právní činnost

Studijní obor: Bezpečnostně právní činnost ve veřejné správě

Forma studia: Kombinovaná

Místo studia: České Budějovice

Název bakalářské práce: Normotvorné činnosti obcí a krajů

Název bakalářské práce v anglickém jazyce: Normative activities of municipalities and regions

Katedra: Katedra právních oborů a bezpečnostních studií

Vedoucí bakalářské práce (jméno a příjmení, titul): JUDr. Jozef Bandžak, Ph.D.

Datum zadání bakalářské práce (měsíc, rok): říjen 2018

Cíl bakalářské práce:

Porovnat vydávání normativních právních aktů z pohledu přechodů i platné právní úpravy z teoretického hlediska, na praktických příkladech vybraných měst a obcí Jihočeského kraje poukázat na rozdíly v procesu jejich normotvorné činnosti.

Student: Ing. Vladimíra Štorková	20.10.2018	
Vedoucí práce: JUDr. Jozef Bandžak, Ph.D.	8.12.2018	

Schvaluji zadání bakalářské práce:

Vedoucí katedry: doc. JUDr. Roman Svatoš, Ph.D.	17.12.2018	
Prorektorka pro studium a vnitřní záležitosti: RNDr. Růžena Ferebauerová	19.12.18	
Pověřený rektor: doc. Ing. Jiří Dušek, Ph.D.	20.12.2018	

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracovala samostatně, na základě vlastních zjištění a s použitím odborné literatury a materiálů uvedených v seznamu použitých zdrojů.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce – v elektronické podobě ve veřejně přístupné části infodisku VŠERS a v tištěné podobě knihovnou VŠERS, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této bakalářské práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění zveřejněny posudky vedoucího a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby bakalářské práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé bakalářské práce systémem na odhalování plagiátů.

.....

Děkuji vedoucímu bakalářské práce JUDr. Jozefu Bandžakovi, PhD. za cenné rady, připomínky a metodické vedení práce.

ABSTRAKT

ŠTORKOVÁ, V. *Normotvorné činnosti obcí a krajů : bakalářská práce*. České Budějovice : Vysoká škola evropských a regionálních studií, 2020. 40 s. Vedoucí bakalářské práce : JUDr. Jozef Bandžak, Ph.D.

Klíčová slova: dozor, kraj, obec, nařízení, obecně závazná vyhláška, Ústavní soud

Práce se zabývá právními předpisy vydávanými územními samosprávnými celky jak v samostatné, tak i v přenesené působnosti. Tedy obecně závaznými vyhláškami a nařízeními vydávanými obcemi a kraji. V teoretické části práce po vymezení problematiky následuje posouzení vývoje judikatury Ústavního soudu a stručné objasnění dozoru nad samostatnou působností obcí a krajů. V praktické části jsou uvedeny oblasti veřejné správy, které jsou normami obcí a krajů nejčastěji regulovány, posouzení vydávaných norem dozorovým orgánem, a to jak v celostátním měřítku, tak v rámci Jihočeského kraje. Součástí práce jsou i úvahy de lege ferenda.

ABSTRACT

ŠTORKOVÁ, V. *Standardization Activities of Municipalities and Regions : Bachelor Thesis*. České Budějovice : The College of European and Regional Studies, 2020. 40 p. Supervisor : JUDr. Jozef Bandžak, Ph.D.

Key words: supervision, region, municipality, regulation, generally binding ordinance, Constitutional Court.

The thesis deals with legal regulations issued by territorial self-governing units in both independent and delegated powers, i. e. generally binding ordinances and regulations issued by municipalities and regions. In the theoretical part of the thesis, the definition of the issue is followed by assessment of the development of the Constitutional Court case-law and a brief explanation of supervision over the independent competence of municipalities and regions. Practical part states the areas of public administration that are most often regulated by the standards of municipalities and regions, assessment of issued standards by the supervisory authority - the Ministry of the Interior, both nationally and within the South Bohemian Region. Reflections de lege ferenda are also included in the thesis.

Obsah

Úvod.....	9
1 Cíl a metodika bakalářské práce	10
1.1 Cíle bakalářské práce.....	10
1.2 Stanovené hypotézy.....	11
2 Obce a kraje v systému veřejné správy	12
2.1 Samostatná působnost	13
2.2 Přenesená působnost.....	14
3 Normativní akty	16
3.1 Dělení normativních aktů	16
3.1.1 Obecně závazné vyhlášky	17
3.1.2 Nařízení.....	18
3.2 Normotvorná činnost obcí a krajů	19
3.2.1 Tvorba právních předpisů	20
3.2.2 Proces schvalování	20
3.2.3 Vyhlásování právních předpisů.....	21
3.2.4 Rušení právních předpisů.....	22
4 Vývoj judikatury Ústavního soudu	23
5 Dozor v rámci veřejné správy	26
5.1 Dělení dozoru podle působnosti	26
5.2 Dozor nad působností obcí	26
5.3 Dozor nad působností krajů.....	27
6 Právní předpisy obcí a kraje v Jihočeském kraji	29
6.1 Právní předpisy vybraných obcí na území Jihočeského kraje	29
6.1.1 Obecně závazné vyhlášky vydávané v letech 2016 až 2019.....	30
6.1.2 Obecně závazné vyhlášky evidované k 31.12.2019.....	34
6.1.3 Nařízení vydávaná v letech 2016 až 2019.....	37
6.1.4 Nařízení evidovaná k 31.12.2019.....	41

6.2	Právní předpisy Jihočeského kraje	43
6.2.1	Obecně závazné vyhlášky vydávané JčK v letech 2016 až 2019.....	43
6.2.2	Obecně závazné vyhlášky vydané JčK platné k 31.12.2019.....	44
6.2.3	Nařízení vydávaná JčK v letech 2016 až 2019	44
6.2.4	Nařízení vydaná JčK platná k 31.12.2019	45
7	Obecně závazné vyhlášky vydané v ČR v letech 2016 až 2019	46
8	Porovnání OZV obcí Jihočeského kraje s celostátními údaji.....	48
9	Nedostatky při normotvorbě z pohledu orgánů dozoru.....	52
9.1	Přehled uplatněných dozorových opatření u obcí na celostátní úrovni.....	52
9.2	Přehled uplatněných dozorových opatření u obcí na území Jihočeského kraje	52
10	Naplnění cíle a potvrzení hypotéz.....	54
11	Úvahy de lege ferenda.....	56
	Závěr	58
	Seznam použitých zdrojů	60
	Seznam zkratk	63
	Seznam tabulek a grafů	64

Úvod

Obce a kraje jsou Ústavou České republiky definovány jako územní samosprávné celky, obce jako základní, kraje jako vyšší. Jako územně samosprávné celky jsou veřejnoprávními korporacemi a tedy i součástí veřejné správy. Při jejím výkonu jsou oprávněny vydávat normativní akty, v rámci výkonu přenesené působnosti jsou to nařízení, v rámci výkonu samostatné působnosti pak obecně závazné vyhlášky.

Ve vydávání právních předpisů obcí a krajů lze obecně sledovat určité cykly. K vyšší aktivitě dochází, pokud se změní vnímání určitých jevů ve společnosti a je poptávka po jejich regulaci. Tak tomu bylo v minulosti například při potlačování prostituce nebo v posledním desetiletí při zákazech výherních hracích přístrojů. K dalšímu rozmachu normotvorby dochází v případě změny legislativy, v minulosti například u výslovného zmocnění pro regulaci místních záležitostí veřejného pořádku nebo v závěru loňského roku při úpravě místních poplatků. Příčinou častějších změn platných nebo vydávání nových obecně závazných vyhlášek jsou i nálezy Ústavního soudu. Svoji roli při vydávání nových norem může sehrát i inspirace územních samosprávných celků u ostatních obcí a krajů. Typickým příkladem jsou tzv. sedací vyhlášky vydávané v sociálně vyloučených lokalitách severních Čech.

Struktura bakalářské práce odpovídá jejím cílům. Po úvodní kapitole následuje teoretické vymezení problematiky, stručný přehled vývoje judikatury Ústavního soudu. V praktické části jsou zpracovány konkrétní údaje získané sběrem dat. Po závěrečném shrnutí následují úvahy *de lege ferenda*. Práce je zakončena seznamem použité literatury, použitých zkratk, tabulek, grafů a uvedených příloh.

Ve svém profesním životě autorka práce prošla několika pracovními pozicemi ve veřejné správě, a to jak na úrovni ústředních státních orgánů, tak obecních úřadů. S tvorbou právních norem se setkala nejenom v teoretické rovině, ale i v praxi. Daná problematika ji zajímá a mohla využít i své dosavadní zkušenosti. To bylo také hlavním důvodem, proč si dané téma pro bakalářskou práci vybrala.

1 Cíl a metodika bakalářské práce

Účelem této práce je z teoretického hlediska porovnat vydávání právních předpisů z pohledu platné legislativy a na praktických příkladech vybraných měst a obcí Jihočeského kraje poukázat na rozdíly v procesu jejich normotvorné činnosti. S ohledem na zadání práce a její rozsah zde není provedena komparace právních názorů na soulad právních předpisů s ústavním pořádkem ani nejsou komentována veta jednotlivých soudců Ústavního soudu.

Metodickým záměrem autorky práce byl sběr dat o vydávaných a platných právních předpisech obcí v Jihočeském kraji a porovnání jejich skladby a výskyt dozorových opatření s celostátním průměrem.

Celostátní data byla získána zejména z výročních zpráv Ministerstva vnitra a z judikatury Ústavního soudu. Data jihočeských obcí za roky 2016, 2017, 2018 a 2019 týkající se obecně závazných vyhlášek a jejich evidence měla být získána osobně z interních materiálů detašovaného pracoviště Odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra v Českých Budějovicích. Data o vydávaných a evidovaných nařízeních obcí III. a II. typu a současně o vydávaných a evidovaných právních předpisech Jihočeského kraje měla být získána z interních podkladů z Krajského úřadu Jihočeského kraje.

Ačkoliv byla autorce přislíbena spolupráce obou oslovených institucí, potřebné materiály byly v požadovaném rozsahu poskytnuty pouze krajským úřadem. Detašované pracoviště odboru veřejné správy, dozoru a kontroly v průběhu zpracování práce autorce odmítlo z důvodu momentální vytíženosti možnost osobního sběru dat, následně požadovalo povolení pražské centrály a po jeho získání zaslalo pouze stručné vyjádření k dotazu na oblast nejčastějších úprav, nejčastější nedostatky a výskyt dozorových opatření v průběhu posledních 4 let.

Autorka práce tedy musela najít náhradní řešení, aby sesbírala k tématice obecně závazných vyhlášek vyhovující vzorek dat obcí Jihočeského kraje. Oslovila proto tajemníky obcí s žádostí o poskytnutí interních materiálů. Tímto způsobem se podařilo získat data celkem 17 obcí.

1.1 Cíle bakalářské práce

Prvním cílem bakalářské práce je zjistit, jak obce v Jihočeském kraji využívají zákonné zmocnění k vydávání právních předpisů.

Druhým cílem je posouzení, jaká oblast úpravy je v Jihočeském kraji nejčastěji regulována a jaká je kvalita právních předpisů. Bude sledován počet dozorových opatření a podaných návrhů na zrušení právních předpisů vydaných ve sledovaném období. Ve všech oblastech, kde budou relevantní údaje, pak půjde o porovnání celostátní úrovně s úrovní krajskou.

1.2 Stanovené hypotézy

Na základě cílů jsou stanoveny tyto hypotézy:

Hypotéza H1: oblasti regulace normotvorby v Jihočeském kraji se významně neliší od oblastí regulace v České republice.

Hypotéza H2: kvalita vydávaných právních předpisů v Jihočeském kraji je srovnatelná s kvalitou vydávaných právních předpisů v České republice.

2 Obce a kraje v systému veřejné správy

Obce a kraje jsou základními pilíři decentralizovaného výkonu veřejné správy v našem státě. Jak už bylo uvedeno v úvodu této bakalářské práce, obce jsou definovány jako nejnižší čili základní územně samosprávné celky, kraje pak jako územně samosprávné celky vyšší.

„Právní základ postavení obcí je dán především Ústavou České republiky, která ve své sedmé hlavě upravuje územní samosprávu a charakterizuje obce jako základní územní samosprávné celky. Tyto územní samosprávné celky jsou územní společenství občanů, která mají právo na samosprávu. Dále je zde zakotveno postavení obce jako veřejnoprávní korporace, která může mít vlastní majetek a hospodaří podle vlastního rozpočtu. Stát může zasahovat do činností územních samosprávných celků (tedy také do činnosti obcí) pouze tehdy, vyžaduje-li to ochrana zákona, a jenom způsobem stanoveným zákonem. Územní samospráva je výrazem práva a způsobilosti daného území společenství občanů spravovat své záležitosti samostatně.“¹

Na základě výše uvedeného můžeme tedy obce i kraje považovat za územní veřejnou správu, chápeme-li Parlament České republiky jako samosprávní orgán ústřední. Obce i kraje vykonávají samosprávu na jim svěřeném území – obce mají území výkonu samosprávy dané jeho katastrálním územím, kraje pak ústavním zákonem².

„Obec však není pouze základní územní jednotkou státu, ale také společenstvím občanů žijících na tomto území. Tito občané mají jednak právo na samosprávu, jednak se jim prostřednictvím zákonů svěřuje také výkon státní správy.“

V České republice byl pro výkon veřejné správy zvolen tzv. spojený model, kdy územní samosprávné celky vykonávají vedle vlastní samostatné působnosti (samosprávy) i působnost přenesenou (státní správu ve věcech stanovených zvláštními zákony). Obec spravuje své záležitosti samostatně prostřednictvím vlastních volených orgánů (zasupitelstva a rady, ze středu zvolených zastupitelů je volen starosta). Podstatou samosprávného poslání obce je péče o všestranný rozvoj svého území a o potřeby svých občanů. Při plnění svých úkolů je obec povinna chránit veřejný zájem.

---

¹ BRODSKÁ, S., KUŠ, P. *Obecní zřízení*. 1. vydání. Praha : Institut veřejné správy Praha, 2008, s. 8.

² ČESKO. Ústavní zákon č. 347 ze dne 3. prosince 1997 o vytvoření vyšších územních samosprávných celků. In *Sbírka zákonů, Česká republika*. 1999, částka 114, s. 7018.

Obec je právnickou osobou, a to v oblasti soukromého i veřejného práva. Občanský zákoník přiznává obci postavení právnické osoby, zákon o obcích ve shodě s Ústavou ČR prohlašuje obec za veřejnoprávní korporaci.“³

„Dualismus veřejné správy, jež se člení především na státní správu a samosprávu, odůvodňuje právní konstrukci, podle které se působnost územních samosprávných celků v našich zemích tradičně člení na dvě skupiny: na tzv. působnost samostatnou (vlastní, přirozenou, samosprávnou) a na tzv. působnost přenesenou (cizí, delegovanou).“⁴

Územně samosprávné celky mají kromě práva vykonávat na svém území samosprávné činnosti státem svěřenou tzv. přenesenou působnost. Je to výkon činnosti, kterou stát ze své pravomoci svěřuje územně samosprávným celkům.

„Rozdělení veřejné správy vykonávané orgány územních samosprávných celků na tzv. samostatnou (vlastní) a přenesenou (cizí) působnost má význam především z hlediska subjektu rozhodování. Do skupiny samostatné působnosti by měly být řazeny především takové záležitosti, které se dotýkají v prvé řadě života obyvatel územních samosprávných celků, jejichž význam tento rámec nepřesahuje a které z tohoto důvodu právní řád ponechává k relativně samostatnému rozhodování obce a kraje (ovšem v souladu se zákony a případně i dalšími právními předpisy). Agendy vykonávané v přenesené působnosti naopak přesahují svým významem rámec územní samosprávné jednotky, do této působnosti by měly být řazeny takové záležitosti, u nichž má stát zájem na zajištění jednotného výkonu státní moci a možném intenzivnějším ovlivňování činnosti samosprávných orgánů.“⁵

2.1 Samostatná působnost

Samostatná působnost je základním smyslem existence a činností územně samosprávných celků.

„Do oboru samostatné působnosti se řadí záležitosti z působnosti územních samosprávných celků, které jsou územním samosprávným celkům jako veřejnoprávním korporacím „vlastní“, jež vykonávají obce a kraje vlastním jménem a na vlastní

---

³ BRODSKÁ, S., KUŠ, P. *Obecní zřízení*. 1. vydání. Praha : Institut veřejné správy Praha, 2008, s. 7.

⁴ KOPECKÝ, M. *Právní postavení obcí a krajů – základy komunálního práva*. 2. vydání, Praha : Wolters Kluwer, 2017, s. 166.

⁵ KOPECKÝ, M. *Právní postavení obcí a krajů – základy komunálního práva*. 2. vydání, Praha : Wolters Kluwer, 2017, s. 167.

odpovědnost. Mělo by se jednat o záležitosti, jejichž plnění je v bezprostředním zájmu územního společenství a které tyto zájmy v zásadě nepřekračují, které je místní společenství způsobilé samostatně zvládnout.“⁶

„Při výkonu samosprávy se obec řídí zákony a jinými právními předpisy vydanými na základě zákona. Jedná-li se o vydávání obecně závazných vyhlášek, řídí se pouze zákony.

Zákon o obcích uvádí výčet nejvýznamnějších oblastí, které patří do samostatné působnosti obce. Rozhodování o nich je vyhrazeno zastupitelstvu obce, resp. její radě.“⁷

Prakticky se tedy jedná o činnosti spojené s řešením záležitostí samotného územního samosprávného celku, jeho území, vnitřní organizace, zřízených a založených orgánů a organizací, hospodaření obce, dispozic s jeho majetkem.

„Samostatná působnost obcí a krajů je vzájemně autonomní, každý z těchto samosprávných subjektů vykonává své vlastní záležitosti, obce přitom nejsou krajům ani jejich orgánům podřízené, vzájemně jsou při výkonu své působnosti nezávislé.“⁸

2.2 Přenesená působnost

V přenesené působnosti obce a kraje provádějí takové činnosti, které náležejí státu, on sám je však decentralizovaně vykonávat nemá zájem (ať již z důvodů organizačních, ekonomických apod.) a proto je územně samosprávným celkům svěřuje. Stát tak může učinit pouze zákonem.

„Obce v přenesené působnosti plní úkoly na jednotlivých úsecích státní správy v rozsahu, který stanoví zvláštní zákony. Jde o zákony, které upravují výkon státní správy v jednotlivých odvětvích. Tyto zákony nesvěřují výkon přenesené působnosti všem obcím ve stejném rozsahu.

V základním rozsahu vykonávají přenesenou působnost všechny obce bez ohledu na jejich velikost, počet obyvatel, personální a věcné vybavení obecního úřadu.

Ve zvláštních zákonech je v takovém případě uvedeno, že určitou působnost vykonává obec nebo orgán obce.“⁹

---

⁶ KOPECKÝ, M. *Právní postavení obcí a krajů – základy komunálního práva*. 2. vydání, Praha : Wolters Kluwer, 2017, s. 174.

⁷ BRODSKÁ, S., KUŠ, P. *Obecní zřízení*. 1 vydání. Praha : Institut veřejné správy Praha, 2008, s. 26.

⁸ KOPECKÝ, M. *Právní postavení obcí a krajů – základy komunálního práva*. 2. vydání, Praha : Wolters Kluwer, 2017, s. 188-189.

⁹ BRODSKÁ, S., KUŠ, P. *Obecní zřízení*. 1 vydání. Praha : Institut veřejné správy Praha, 2008, s. 37.

„Záležitosti řazené do přenesené působnosti mají pro obce a kraje povahu povinnosti. V právním státě vesměs platí, že samosprávným celkům lze ukládat povinnosti jen na základě zákona. Povinnost vykonávat agendy státní správy (jinak řečeno rozsah přenesené působnosti) může buď být dána přímo v zákoně na základě zákona opatřením státního orgánu, nebo na základě dohody samosprávného celku s jiným samosprávným celkem o přenosu výkonu přenesené působnosti z orgánu jednoho samosprávného celku na orgány jiného samosprávného celku, umožňuje-li zákon takový postup.“¹⁰

„Obce se od sebe liší rozsahem výkonu státní správy v přenesené působnosti. Podle rozsahu výkonu státní správy v přenesené působnosti rozlišujeme tři základní typy obcí.“¹¹

Většina literárních zdrojů tyto tři typy uvádí jako obce I. typu, obce II. typu a obce III. typu, přičemž obcí I. typu se rozumí základní obec, obcí II. typu obec s pověřeným obecním úřadem a obcí III. typu obec s rozšířenou působností.

Obce II. a III. typu jsou určeny zákonem¹², v jeho přílohách je uveden jmenovitý seznam těchto obcí.

---

¹⁰ KOPECKÝ, M. *Právní postavení obcí a krajů – základy komunálního práva*. 2. vydání, Praha : Wolters Kluwer, 2017, s. 189.

¹¹ BRODSKÁ, S., KUŠ, P. *Obecní zřízení*. 1. vydání. Praha : Institut veřejné správy Praha, 2008, s. 36.

¹² ČESKO. Zákon č. 314 ze dne 13. června 2002 o stanovení obcí s pověřeným obecním úřadem a stanovení obcí s rozšířenou působností. In *Sbírka zákonů, Česká republika*. 2002, částka 114, s. 6630-6633.

3 Normativní akty

V rámci výkonu samostatné i přenesené působnosti jsou obce a kraje oprávněny vydávat normativní akty. Jejich prostřednictvím mohou územní samosprávné celky předmět výkonu své působnosti regulovat. Vždy však v mezích zákona, ani obce ani kraje nesmějí „být přísnější“, než určuje zákon. V normativních aktech obce a kraje regulují aplikaci zákona z hlediska území, času nebo zájmových skupin povinných subjektů.

„Normotvornou činností se zpravidla rozumí postupy při tvorbě zejména právních, ale někdy i jiných (interních) předpisů, často se také používá spojení legislativní činnost.“¹³

Právním předpisem, který územní samosprávné celky opravňuje k vydávání právních předpisů je Ústava České republiky. „Na základě čl. 79 odst. 3 mohou orgány územní samosprávy vydávat na základě a v mezích zákona právní předpisy, jsou-li k tomu zákonem zmocněny. Podle čl. 104 odst. 3 mohou zastupitelstva územních samosprávných celků vydávat v mezích své působnosti obecně závazné vyhlášky. Na tuto úpravu pak navazuje úprava vydávání právních předpisů obcemi v zákoně o obcích, ze kterého vyplývá i právní síla právních předpisů obcí, tj. jejich postavení v právním řádu.“¹⁴

„Podzákonné právní předpisy jsou právní předpisy s nižší právní silou ve srovnání se zákonnými právními předpisy. Zatímco však v rámci zákonných právních předpisů lze rozlišovat mezi právními předpisy s vyšší a nižší právní silou (ústavní zákony mají vyšší právní sílu než zákony), v případě podzákonných právních předpisů neplatí, že některé mají vyšší či nižší právní sílu.“¹⁵

3.1 Dělení normativních aktů

Normativní správní akty lze dělit na normativní akty vnější (právní předpisy, správní nařízení), normativní akty vnitřní (interní normativní instrukce, vnitřní předpisy) a statutární předpisy. Normativní správní akty jsou výrazem normotvorné činnosti orgánů veřejné správy, jsou pramenem práva. Pro vnější normativní správní akty je typická podzákonnost, abstraktnost, obecnost, jednostrannost. Předmětem této bakalářské práce jsou normativní akty vnější – právní předpisy obcí a krajů.

---

¹³ SLÁDEČEK, V. *Obecné správní právo*. 3. aktualizované a upravené vydání, Praha : Wolters Kluwer ČR, 2013, s. 81.

¹⁴ BRODSKÁ, S., KUŠ, P. *Obecní zřízení*. 1 vydání. Praha : Institut veřejné správy Praha, 2008, s. 45.

¹⁵ BŘEŇ, J. *Základní charakteristika veřejné správy*. 2. aktualizované a rozšířené vydání. Praha : Institut veřejné správy Praha, 2017, s. 46.

Normativní akty územních samosprávných celků se rozlišují podle působnosti, ve které jsou vydávány. Normativními akty vydávanými v rámci činností prováděných v samostatné působnosti obcí a krajů jsou obecně závazné vyhlášky. Pro regulaci činností vykonávaných v rámci přenesené působnosti mohou obce a kraje vydávat nařízení.

„Právními předpisy obce jsou:

- *obecně závazné vyhlášky v oblasti samostatné působnosti,*
- *nařízení v oblasti přenesené působnosti.*“¹⁶

Stejně druhy právních předpisů může vydávat i vyšší územní samosprávný celek, kraj.

„Pro oba druhy uvedených právních předpisů obcí a krajů je společné, že jde o právní předpisy podzákonné, s nižší právní silou než zákon, když i působnost v oboru územní samosprávy může být stanovena jen zákonem.“¹⁷

V porovnání obcí a krajů lze konstatovat, že obce vydávají častěji obecně závazné vyhlášky, naopak kraje vydávají větší množství nařízení. Příčinou může být skutečnost, že legislativa jednoznačně neuvádí, kde končí samostatná působnost obce a začíná samostatná působnost kraje. *„Zákon o obcích sice stanoví, že do samostatné působnosti obce patří záležitosti, které jsou v zájmu obce, pokud nejsou zákonem svěřeny krajům, co však je svěřeno krajům, zůstává nejasné.*“¹⁸ Prakticky se oblast upravovaná vydávanými obecně závaznými vyhláškami kraje týká většinou územního plánování (např. Jihočeský kraj jiné platné OZV nemá).

3.1.1 Obecně závazné vyhlášky

„Zvláštním případem právního předpisu v České republice je obecně závazná vyhláška, kterou v rámci své samostatné působnosti jsou přímo z Ústavy oprávněny vydávat obce a kraje jako územní samosprávné jednotky. Při vydávání těchto právních předpisů se jejich vydavatelé řídí zákony.“¹⁹

Obecně závaznými vyhláškami většinou obce a kraje upravují záležitosti místního významu. Nejčastější upravovanou problematikou jsou místní poplatky, veřejné prostranství, školské obvody nebo záležitosti veřejného pořádku. Poslední zmíněná oblast

---

¹⁶ BRODSKÁ, S., KUŠ, P. *Obecní zřízení*. 1. vydání. Praha : Institut veřejné správy Praha, 2008, s. 45.

¹⁷ KOPECKÝ, M. *Právní postavení obcí a krajů – základy komunálního práva*. 2. vydání, Praha : Wolters Kluwer, 2017, s. 141.

¹⁸ VEDRAL, J., a kol. *Zákon o obcích (obecní zřízení) : komentář*. Praha : C. H. Beck, 2008, s. 80.

¹⁹ HENDRYCH, D. *Správní věda - Teorie veřejné správy*. 3. vydání. Praha : Wolters Kluwer, 2009, s. 79.

úpravy – veřejný pořádek – se stala často připomínkou oblastí dozorových orgánů a nálezů Ústavního soudu.

„Obecně závazné vyhlášky jsou podzákonným pramenem práva, tedy pramenem práva, který musí být v souladu s ústavním pořádkem a zákony.“²⁰

„Obecně závazné vyhlášky nelze označit za prováděcí předpisy, jimiž jsou naopak nařízení obce.“²¹ Nejedná se tedy o pouhé rozpracování zákonných práv a povinností pro obec nebo kraj, jak mají ve své činnosti postupovat, ale častěji upravují povinnosti fyzických nebo právnických osob, které mají v obci trvalý pobyt, vlastní nemovitost nebo zde provádějí podnikatelskou činnost.

3.1.2 Nařízení

„Veřejná správa se tradičně označovala jako činnost výkonná a nařizovací. Tím se rozumělo, že veřejná správa slouží jako součást moci výkonné k tomu, aby vykonávala zákony, jejichž přijímání je doménou moci zákonodárné. Toto „vykonávání“ má povahu konkretizace zákona. Jednou ze základních možností této konkretizace je vydávání právních předpisů, kterými se provádějí zákony.“

Ze shora uvedeného označení veřejné správy jako činnosti nařizovací vyplývá, že právní předpisy konkretizuje zákony formou nařízení. Vydat je může jen k tomu zákonem zmocněný orgán nebo správní úřad.“²²

V praxi veřejné správy jsou u obcí nařízení vydávána méně častěji než obecně závazné vyhlášky. Jednou z příčin tohoto stavu je skutečnost, že výkon státní správy je pro územně samosprávné celky poměrně jasně a uceleně definován zákony a měl by mít stejná pravidla u všech samosprávných celků stejné úrovně. Zůstává zde omezený prostor pro řešení specifických místních podmínek výkonu přenesené působnosti formou vydávaných nařízení.

Hlavní příčinou menšího počtu nařízení je, že *„nařízení v přenesené působnosti (ve věcech výkonu státní správy) mohou obce či kraje vydávat jen na základě a v mezích zmocnění uvedeného ve zvláštním zákoně“²³*, což tedy znamená, že může regulovat pouze ustanovení těch zákonů, ve kterých je zmocnění výslovně uvedeno.

²⁰ HENDRYCH, D., a kol. *Správní právo, obecná část*. 9. vydání, Praha : C. H. Beck, 2016, s. 128.

²¹ VEDRAL, J., a kol. *Zákon o obcích (obecní zřízení) : komentář*. Praha : C. H. Beck, 2008, s. 72.

²² HENDRYCH, D. *Správní věda - Teorie veřejné správy*. 3. vydání. Praha : Wolters Kluwer, 2009, s. 78.

²³ KOPECKÝ, M. *Právní postavení obcí a krajů – základy komunálního práva*. 2. vydání, Praha : Wolters Kluwer, 2017, s. 156.

„V českém právním řádu se termín nařízení nechápe jako obecná forma právního předpisu, kterým se provádí zákon, jako je tomu v mnoha jiných státech, ale jako konkrétní forma právního předpisu vlády nebo obcí a krajů v oblasti výkonu státní právy (přenesené působnosti).“²⁴

„Na základě zákonného zmocnění a v jeho mezích může obec s rozšířenou působností, a to její rada, vydávat právní předpisy závazné i na území jiných obcí, když územní rozsah nevyplývá z dohody dotčených obcí, ale z vyhlášky Ministerstva vnitra provádějící zákon o stanovení obcí s pověřeným obecním úřadem a stanovení obcí s rozšířenou působností.“²⁵

„K přijímání nařízení obcí obcemi s rozšířenou působností pro obvod tzv. malého okresu je však třeba v první řadě uvést, že naprosto postrádá demokratickou legitimitaci a jako takové je v rozporu s ústavním pořádkem České republiky.“²⁶

S ohledem na výše uvedené rozdílné výklady legislativy obce III. typu nařízení zavazující obce, pro které vykonávají přenesenou působnost, z opatrnosti nevydávají.

3.2 Normotvorná činnost obcí a krajů

Vlastní legislativní proces obcí a krajů má svá pravidla. Než nabyde nový právní předpis platnosti a účinnosti, musí být návrhy nových předpisů vytvořeny, projednány v orgánech samosprávy, schváleny a následně vyhlášeny.

Obce a kraje jsou povinny platné právní předpisy řádně evidovat. Evidence se netýká pouze platných právních předpisů, ale i těch, které už platnosti pozbyly. Řádná evidence má obsahovat kromě čísla právního předpisu a jeho názvu i datum schválení, datum počátku platnosti, účinnosti a případně i datum pozbytí platnosti *„Právní předpisy obce se označují pořadovými čísly. Číselná řada se uzavírá vždy koncem každého kalendářního roku, přičemž pro obecně závazné vyhlášky i nařízení se vede jedna číselná řada.“²⁷* Stejná povinnost platí i pro právní předpisy kraje.

---

²⁴ HENDRYCH, D. *Správní věda - Teorie veřejné správy*. 3. vydání. Praha : Wolters Kluwer, 2009, s. 79.

²⁵ KOPECKÝ, M. *Právní postavení obcí a krajů – základy komunálního práva*. 2. vydání, Praha : Wolters Kluwer, 2017, s. 156.

²⁶ KADEČKA, S. Nařízení obcí s rozšířenou působností - nový pramen českého práva. *Právní rozhledy*. 2003, č. 5, s. 211.

²⁷ POTĚŠIL, L., FUREK, A., HEJČ, D., CHMELÍK, V., RIGEL, F., ŠKOP, J. *Zákon o obcích: komentář*. Praha : C. H. Beck, 2019, s.81.

Dozorový orgán vydal pro obce a kraje metodické pomůcky²⁸, které mohou při normotvorné činnosti územně samosprávným celkům pomoci vyhnout se kontrolním opatřením i případné neplatnosti předpisů.

3.2.1 Tvorba právních předpisů

Tvorba znění právních předpisů není limitována žádným zákonem. V praxi je běžné, že text obecně závazných vyhlášek nebo nařízení je tvořen zaměstnanci úřadu územně samosprávného celku, jeho znění pak mohou projednávat, připomínkovat a upravovat i jednotlivé poradní orgány samosprávy (komise nebo výbory). Běžnou praxí je, že je před schválením právního předpisu navrhované znění konzultováno s nadřízenými nebo dozorovými orgány.

Při tvorbě obecně závazných vyhlášek mají územně samosprávné celky věnovat pozornost tomu, aby v jejich znění nebyly přímo přebírány pasáže zákonů, které chtějí obecně závaznou vyhláškou regulovat, protože „podle judikatury Ústavního soudu nemůže obec upravovat v obecně závazných vyhláškách otázky, které jsou upraveny v zákonech“²⁹.

3.2.2 Proces schvalování

K vydávání obecně závazných vyhlášek je kompetentní zastupitelstvo územního samosprávného celku, vydávání nařízení je v kompetenci rady obce nebo kraje.

Oba uvedené orgány schvalují právní předpisy hlasováním, ke schválení je potřeba souhlasu nadpoloviční většiny všech členů orgánu (nikoliv přítomných).

„Schválením obecně závazné vyhlášky se stává schválený text neměnným. Do textu lze neformálně po schválení zasahovat jen za účelem opravy písařských a gramatických chyb. Obsahové chyby lze odstranit jen novelou příslušné vyhlášky novou obecně závaznou vyhláškou, tedy přijetím nové obecně závazné vyhlášky.“³⁰

Zastupitelé obcí a krajů jsou při procesu schvalování právních předpisů povinni respektovat zvláštní požadavek na výkon jejich funkce, kterým je tzv. "péče řádného hospodáře“. Tento požadavek je funkcionářům dán přímo zákonem. Podle § 159

²⁸ MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY. Metodické materiály k zákonným zmocněním pro vydávání obecně závazných vyhlášek. In *O nás*. [online]. Praha : Ministerstvo vnitra ČR, 2019 [cit. 2019-12-30].

²⁹ VEDRAL, J., a kol. *Zákon o obcích (obecní zřízení) : komentář*. Praha : C. H. Beck, 2008, s. 75.

³⁰ KOUDELKA, Z. Přijímání obecně závazných vyhlášek. *Správní právo*. 1999, č. 1, s. 9.

Občanského zákoníku ten, „*kdo přijme funkci člena voleného orgánu, se zavazuje, že ji bude vykonávat s nezbytnou loajalitou i s potřebnými znalostmi a pečlivostí*“³¹.

To v podstatě to znamená, že i když členové zastupitelstva obce nebo kraje nemají (resp. nemusejí mít) odborné znalosti z legislativní normotvorby, musejí právní předpisy jimi vydané splňovat všechny potřebné požadavky. Eliáš k tomu uvádí, že „*porušením péče řádného hospodáře je mj. i situace, kdy určitá soba přijme funkci člena orgánu nebo v ní setrvá, byť musí vědět, že na ni znalostmi nebo z jiných důvodů nestačí*“³².

V procesu přípravy těchto předpisů tak roste úloha obecního, resp. krajského úřadu, který zajišťuje podklady a využívá dostupnou metodiku pro tvorbu právních předpisů.

3.2.3 Vyhlásování právních předpisů

Podmínkou platnosti obecně závazné vyhlášky i nařízení je jejich řádné vyhlášení. To obce provádějí vyvěšením na úřední desce úřadu příslušného územního samosprávného celku, a to na minimálně 15 dní. Dříve nemůže nastat ani platnost ani účinnost zákonné normy. Kraj je povinen nový právní předpis zveřejnit ve věstníku právních předpisů kraje. Po splnění této povinnosti jsou kraj nebo obec povinny odeslat právní předpis bez zbytečného prodlení orgánu dozoru.

„*Dnem publikace právního předpisu obce je první den jeho vyvěšení na úřední desce (formální publikace). Nařízení obce vykonávající rozšířenou působnost se zveřejní též na úřední desce obecních úřadů působících ve správním obvodu obce s rozšířenou působností (jde nicméně o publikaci toliko materiální).*“³³

Platnost právního předpisu nastává dnem vyhlášení, účinnost patnáctým dnem vyhlášení, není-li v předpise uvedeno jinak.

Není vždy nezbytné, aby účinnost nastala neprodleně po splnění zákonných povinností. Pokud nová právní norma řeší pravidla, jejichž vykonatelnost vyžaduje časově náročnou přípravu, je vhodné využít přiměřené legisvakance.

Naopak, v případě naléhavého veřejného zájmu lze určit dřívější počátek účinnosti nové právní normy určit kratší, minimálně však dnem vyhlášení. V tomto

---

³¹ ČESKO. Zákon č. 89 ze dne 3. února 2012 občanský zákoník. In *Sbírka zákonů, Česká republika*. 2012, částka 33, s. 1043.

³² ELIÁŠ, K., a kolektiv. *Nový občanský zákoník s aktualizovanou důvodovou zprávou a rejstříkem*. 1. vydání, Ostrava : Sagit, a. s., 2012, s. 129.

³³ SLÁDEČEK, V. *Obecné správní právo*. 3. aktualizované a upravené vydání, Praha : Wolters Kluwer ČR, 2013, s. 109.

případě musí kraj zveřejnit předpis na úřední desce kraje, úředních deskách obcí dotčených právním předpisem a v hromadných informačních prostředcích. Hlavní město Praha postupuje analogicky – předpis musí zveřejnit na úřední desce magistrátu, úředních deskách městských částí a rovněž v hromadných informačních prostředcích.

3.2.4 Rušení právních předpisů

Stejně jako tvorba, tak i rušení právních předpisů je nedílnou součástí legislativního procesu obcí a krajů. Změnou legislativy, požadavků na regulaci činností nebo nepotřebnosti právní úpravy dané oblasti v územně samosprávném celku právní předpisy vznikají, novelizují se nebo úplně zanikají.

Pokud má být obsah právního předpisu upraven, obec nebo kraj může schválit dodatek obecně závazné vyhlášky nebo nařízení ve formě tzv. změnové vyhlášky či změnového nařízení. Legislativní proces probíhá stejným způsobem, jako je popsáno ve výše uvedených podkapitolách.

Další možnost, kterou může obec a kraj v případě novelizace využít, je úplné zrušení původního právního předpisu tzv. rušící obecně závaznou vyhláškou nebo rušícím nařízením a schválením právního předpisu nového. Tento způsob není ale nejvhodnějším a to proto, že rušící právní předpisy zůstávají v trvalé platnosti a samosprávné celky je pak musejí již stále po dobu své existence evidovat jako platné právní předpisy.

Obec nebo kraj může změnu platného právního předpisu provést také schválením nového právního předpisu, jímž zároveň platnost původního zároveň zruší. Tento způsob je využíván nejčastěji – eliminuje totiž nutnost duplicitní evidence rušících právních předpisů.

V případě rušení právních předpisů v oblastech činnosti, které obce a kraje již regulovat nemohou, je pro ně schválení rušících právních předpisů jedinou možnou volbou.

4 Vývoj judikatury Ústavního soudu

Posuzování zákonnosti právních předpisů vydávaných územními samosprávnými celky je vyhrazeno Ústavnímu soudu. Vývoj jeho názorů sehrává pro normativní činnost významnou úlohu, neboť jeho judikatura zásadním způsobem ovlivňuje zejména postup orgánů dozoru při provádění kontrol nad samostatnou působností svěřenou orgánům obcí a krajů.

Ústavní soud při posuzování souladu obecně závazných vyhlášek s ústavním pořádkem a zákony pravidelně volí tzv. test čtyř kroků, na jehož základě zkoumá, zda měla obec pravomoc vydat napadené ustanovení obecně závazné vyhlášky, tedy zda je obec oprávněna v rámci své samostatné působnosti vydat takovou obecně závaznou vyhlášku jako originální právní předpis.

Dále Ústavní soud zkoumá, zda se při vydávání obecně závazné vyhlášky obec nepohybovala mimo zákonem vymezenou věcnou působnost (zda nejednala *ultra vires*), zda při jejím vydání nezneužila zákonem svěřenou pravomoc a působnost. To je důležité zejména při ukládání povinností, které má obec možnost uložit v rámci věcně vymezené samostatné působnosti ve smyslu § 10 Zákona o obcích³⁴. Toto ustanovení je třeba interpretovat tak, aby se ukládaný zákaz či příkaz nedostal do rozporu s kogentními zákonnými normami nebo dokonce s ústavním pořádkem a zda přijetím právního předpisu nejednala obec zjevně nerozumně, tedy v duchu zásady proporcionality. Obecně závaznou vyhláškou nemůže být stanoven nový skutek přestupku, trestného činu či jiného deliktu a rovněž nemůže zakládat nové sankce. Kromě toho musí Ústavní soud vždy zkoumat, zda napadená obecně závazná vyhláška splňuje obecná kritéria kladená na právní předpisy, tzn. zda jsou její ustanovení s využitím obvyklých interpretačních postupů určitá a vzájemně si neodporující. Ústavní soud se však omezuje pouze na posouzení právního předpisu obce s ústavním pořádkem nebo zákonem. Nepřísluší mu rušit podzákonný právní předpis pro rozpor s jiným podzákonným právním předpisem, ať již vyšší, nebo dokonce stejné právní síly.

Podle Vedrala hlavní problém v počátcích ingerence Ústavního soudu do normotvorné činnosti obcí spočíval v tom, že *“Ústavní soud při posuzování obecně závazných vyhlášek v některých případech vychází ze subjektivního pohledu obce (tedy z toho, že vyhláška byla přijata zastupitelstvem a jedná se tedy o právní předpis vydaný*

---

³⁴ ČESKO. Zákon č. 128 ze dne 12. dubna 2000 o obcích (obecní zřízení). In *Sbírka zákonů, Česká republika*. 2000, částka 38, s. 1738.

v samostatné působnosti), v jiných naopak z objektivního stavu znamenajícího překročení zákonem stanovené působnosti (kompetence) obce“³⁵. Účelem těchto právních předpisů je především možnost ukládat adresátům povinnosti a tím regulovat jejich chování. Touto problematikou se Ústavní soud zabýval již v prvním nálezu týkajícím se obecně závazných vyhlášek. V něm formuloval názor, že k ukládání povinností je v tomto případě nutné zvláštní zákonné zmocnění, opíraje se přitom o ustanovení čl. 2 odst. 4 Ústavy a čl. 2 odst. 3 a čl. 4 odst. 1 Listiny. „*Obec tudíž může vydávat obecně závazné vyhlášky, obsahem kterých jsou právní povinnosti, jen na základě a v mezích zákona. K vydání obecně závazné vyhlášky, jejímž obsahem jsou právní povinnosti, je obec proto oprávněna jenom v případě výslovného zákonného zmocnění.*“³⁶

Změna v názorech nastala až nálezem sp. zn. Pl. ÚS 45/06³⁷. V něm Ústavní soud vyjádřil názor, že oprávnění obcí vydávat obecně závazné vyhlášky, zakotvené v Ústavě, znamená dostatečné zmocnění k jejich vydávání, a to i tehdy, jsou-li jimi ukládány povinnosti. „*Ústavní soud konstatuje, že ustanovení čl. 104 odst. 3 Ústavy je nutno nadále interpretovat v linii dosavadních nálezů Ústavního soudu tak, že obce jsou přímo tímto ustanovením Ústavy zmocněny tvořit právo ve formě vydávání obecně závazných vyhlášek. Logickým důsledkem tohoto výkladu potom je, že na rozdíl od vydávání právních předpisů v přenesené působnosti ve smyslu čl. 79 odst. 3 Ústavy, jehož dikce explicitní zákonné zmocnění vyžaduje, k vydávání obecně závazných vyhlášek v mezích své věcné působnosti, a to i když jsou jimi ukládány povinnosti, již obce žádné další zákonné zmocnění nepotřebují (s výhradou ukládání daní a poplatků vzhledem k čl. 11 odst. 5 Listiny), neboť pojmově není právního předpisu bez stanovení právních povinností.*“³⁸

Tento posun v názorech byl vyvolán přijetím nového Zákona o obcích, obecního zřízení³⁹, zejména ustanovení § 10 tohoto zákona týkající se veřejného pořádku a reagující na judikaturu Ústavního soudu požadující výslovné zákonné zmocnění. Ústavní soud na

---

³⁵ VEDRAL, J. Obecně závazné vyhlášky obcí v judikatuře Ústavního soudu. *Správní právo*. 1999, č. 1, s. 21.

³⁶ ČESKO. ÚSTAVNÍ SOUD. Nález Ústavního soudu č. 35 [ze dne 19.01.1994]. In *Sbírka zákonů, Česká republika*. 1994, částka 12, s. 227.

³⁷ ČESKO. ÚSTAVNÍ SOUD. Nález Ústavního soudu č. 20 [ze dne 11.12.2007]. In *Sbírka zákonů, Česká republika*. 2008, částka 9, s. 460-470.

³⁸ ČESKO. ÚSTAVNÍ SOUD. Nález Ústavního soudu č. 20 [ze dne 11.12.2007]. In *Sbírka zákonů, Česká republika*. 2008, částka 9, s. 465.

³⁹ ČESKO. Zákon č. 128 ze dne 12. dubna 2000 o obcích (obecní zřízení). In *Sbírka zákonů, Česká republika*. 2000, částka 38, s. 1737-1764.

tuto legislativní změnu zareagoval a v nálezu Pl. ÚS 4/2000⁴⁰ uvedl, že ustanovení § 10 Zákona o obcích považuje za ono jím požadované zákonné zmocnění.

Upuštěním od požadavku zákonného zmocnění a zavedením rozlišování mezi účelem zákona a účelem obecně závazné vyhlášky, připustil Ústavní soud pro obce nové, širší možnosti regulace. Podle Pospíšila „*teprve tímto obratem se od vydání prvního zákona o obcích konečně emancipovala novotvorba v oblasti samosprávy obcí*“⁴¹.

Vývoj judikatury Ústavního soudu tak na jedné straně napomohl rozšířit prostor obcí pro regulaci pravidel chování, zejména v oblasti místních záležitostí veřejného pořádku. Pospíšil to komentuje: „*Ústavní soud přistoupil ve zkoumaném období k zásadnímu přehodnocování své dosavadní judikatury týkající se přezkumu obecně závazných vyhlášek. Především uznal originární charakter novotvorby a připustil kolizi předmětu regulace vyhlášky a zákona, lze-li shledat jejich odlišný účel, případně lze-li pravidlo ve vyhlášce považovat za konkretizaci zákonného ustanovení. Nový přístup Ústavního soudu jistě vyjasnil a zpřehlednil ústavní rámec samosprávné normotvorby*“⁴².

Na druhé straně ale Ústavní soud nepřímou zvýšil požadavky na odbornou úroveň vypracování těchto právních předpisů. „*Obce by si měly uvědomovat, že jejich novotvorba ani po této změně v přístupu Ústavního soudu není zjevně bezbřehá, že sice jejich limitem již nemusí být kolize s předmětem zákonné úpravy, avšak jsou zde přímo ústavní limity ochrany základních práv a svobod jednotlivce.*“⁴³ To platí zejména pro obce prvního typu, které mnohdy nedisponují odborným zázemím.

U obecně závazných vyhlášek vydávaných kraji není pro malou frekvenci uplatnění dozorových opatření judikatura Ústavního soudu významná.

---

⁴⁰ ČESKO. ÚSTAVNÍ SOUD. Nález Ústavního soudu č. 51 [ze dne 19.12.2001]. In *Sbirka zákonů, Česká republika*. 2001, částka 18, s. 1856.

⁴¹ POSPÍŠIL, I. Nejnovější judikatura Ústavního soudu k obecně závazným vyhláškám obcí. *Časopis pro právní vědu a praxi*. 2010, č. 1, s. 52.

⁴² POSPÍŠIL, I. Nejnovější judikatura Ústavního soudu k obecně závazným vyhláškám obcí. *Časopis pro právní vědu a praxi*. 2010, č. 1, s. 58.

⁴³ POSPÍŠIL, I. Nejnovější judikatura Ústavního soudu k obecně závazným vyhláškám obcí. *Časopis pro právní vědu a praxi*. 2010, č. 1, s. 53.

5 Dozor v rámci veřejné správy

Normotvorné činnosti obcí a krajů podléhají dozorové činnosti nadřízených orgánů. Obecně závazné vyhlášky ani nařízení nesmějí být v rozporu s platnou legislativou a nesmějí ani obsahovat přeepsané pasáže z již platných právních norem. Návrhy právních předpisů jsou převážně tvořeny zaměstnanci úřadů. Se snižující se velikostí úřadu klesá i počet zaměstnanců specializujících se na problematiku legislativy, na nejmenších obcích jsou pak právní předpisy tvořeny zaměstnanci, kteří zabezpečují výkon všech činností úřadů od hlášení místního rozhlasu až po účetnictví nebo přímo neuvolněnými zastupiteli. Zde pak roste význam dozoru jak při následném dohledu nad již schválenými předpisy, tak především možnosti konzultace při tvorbě právních předpisů ještě před jejich platností a účinností.

5.1 Dělení dozoru podle působnosti

Dozorové orgány se dělí podle působnosti, ve které byly právní předpisy vydány. Kontrolu činnosti obcí a krajů v rámci samostatné působnosti provádí jako nadřízený orgán Ministerstvo vnitra ČR, konkrétně odbor veřejné správy, dozoru a kontroly. Dozorovým orgánem pro výkon přenesené působnosti obcí je místně příslušný krajský úřad, pro kraj je to věcně příslušné ministerstvo nebo jiný ústřední správní úřad. V případě územně členěných statutárních měst je dozor nad samostatnou a přenesenou působností městských obvodů nebo městských částí svěřen v plném rozsahu magistrátům těchto měst.

„Konkrétní pohled na aktuální úpravu dozoru ve vztahu k působnosti obcí ukazuje, že zákon o obcích, v aktuálním znění, i nadále rozlišuje mezi dozorem ve vztahu k aktům obcí, vydávaným při výkonu samostatné působnosti, a dozorem ve vztahu k aktům obcí, vydávaným při výkonu přenesené působnosti. Zatímco v prvním případě samosprávné postavení obcí vylučuje přímý zásah správního orgánu (orgánu „správního dozoru“), jímž by se předmětné opatření rušilo, v případě druhém je tomu naopak. Dozor přitom míří jak ve vztahu k právním předpisům obcí, tak i ve vztahu k jiným aktům vydávaným orgány obcí.“⁴⁴

5.2 Dozor nad působností obcí

Pokud dozorový orgán dospěje k rozhodnutí, že obecně závazná vyhláška obce je v rozporu se zákonem, vyzve obec ke zjednání nápravy. Pokud obec nezjedná nápravu ve

---

⁴⁴ PRŮCHA, P. *Místní správa*. 2. vydání. Brno : Masarykova univerzita, 2018. s. 148.

lhůtě 60 dnů od doručení výzvy, zahájí dozorový orgán správní řízení o pozastavení účinnosti právního předpisu. V případě zřejmého rozporu obecně závazné vyhlášky obce s lidskými právy a základními svobodami může dozorový orgán pozastavit její účinnost ihned.

Účinnost právního předpisu je pozastavena dnem doručení rozhodnutí dozorového orgánu.

Důsledkem pozastavení účinnosti právního předpisu je skutečnost, že ho obec nebo kraj nesmí aplikovat, tzn. že z tohoto právního předpisu nemohou nikomu vznikat žádná práva ani nelze na jeho základě nikomu ukládat povinnosti. Pozastavení účinnosti obecně závazné vyhlášky však neznamená její zrušení; tato je i nadále součástí právního řádu.

V rozhodnutí o pozastavení účinnosti právního předpisu dozorový orgán současně stanoví přiměřenou lhůtu ke zjednání nápravy. Jde tak o poskytnutí další možnosti pro obec zjednat nápravu vedle již zmíněné výzvy ke zjednání nápravy před pozastavením účinnosti. Zjedná-li příslušný orgán obce nápravu ve lhůtě stanovené v rozhodnutí, dozorový orgán své rozhodnutí zruší, a to neprodleně poté, co obdrží sdělení obce o zjednání nápravy.

Nezjedná-li příslušný orgán obce nápravu ve stanovené lhůtě, a není-li proti rozhodnutí dozorového orgánu podán rozklad, podá dozorový orgán do 30 dnů od uplynutí lhůty pro podání rozkladu návrh na zrušení příslušné obecně závazné vyhlášky Ústavnímu soudu.

Stejný postup probíhá i v případě dozorových opatření jiných právních aktů přijatých obcemi v samostatné působnosti. Návrh na jejich zrušení dozorový orgán podává místně příslušnému krajskému soudu.

Obdobný proces provádí dozorový orgán u dozoru nad právními akty přijatými v přenesené působnosti obcí. Zrušit nařízení obce může Ústavní soud na návrh ředitele krajského úřadu, jiný akt orgánu obce v přenesené působnosti může zrušit krajský úřad.

5.3 Dozor nad působností krajů

Proces dozorových opatření prováděných nad právními předpisy kraje přijatými v samostatné působnosti je shodný s procesem u samosprávných právních předpisů obcí.

Odporuje-li právní předpis kraje v přenesené působnosti platné legislativě, vyzve věcně příslušné ministerstvo nebo jiný ústřední správní úřad kraj ke zjednání nápravy.

Nezjedná-li kraj nápravu do 60 dnů od doručení výzvy, napadené nařízení zruší Ústavní soud na návrh věcně příslušného ministerstva nebo jiného ústředního správního orgánu. V případě jiného právního aktu kraje přijatého v přenesené působnosti jej může věcně příslušné ministerstvo nebo jiný ústřední správní úřad přímo zrušit.

6 Právní předpisy obcí a kraje v Jihočeském kraji

Autorce se nepodařilo získat data o vydávaných a platných obecně závazných vyhláškách v zamýšleném rozsahu celého Jihočeského kraje, ale pouze od 17 obcí. Konkrétně se jedná o 7 obcí III. typu (Blatná, Český Krumlov, Kaplice, Milevsko, Písek, Soběslav, Týn nad Vltavou), 4 obce II. typu (Bechyně, Nová Bystřice, Sezimovo Ústí a Volyně) a 6 obcí III. typu (Branice, Nová Včelnice, Opařany, Řepeč, Sedlice a Sepekov).

Data o vydávaných nařízeních obcí Jihočeského kraje poskytnutá krajským úřadem jsou kompletní za celý kraj. Jejich procentuální hodnocení je tedy hodnoceno v poměru k celkovému počtu obcí, která konkrétní rok nařízení vydala. Data o evidovaných platných nařízeních jsou však opět hodnocena v rozsahu 17 obcí Jihočeského kraje, protože krajský úřad relevantními informacemi za všechny obce nedisponuje.

Data týkající se tvorby a evidence právních předpisů Jihočeského kraje jsou pouze interpretována a nejsou porovnávána s daty jiných krajů, protože nebyl k dispozici zdroj takových relevantních dat.

Celostátní údaje jsou čerpány ze sborníků Ministerstva vnitra (Informace o činnosti odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra České republiky za roky 2016 až 2019).

Pro přehlednost a srozumitelnost nejsou uváděny úplné a doslovné názvy právních předpisů, ale pouze výstižné zjednodušené názvy, které jsou v praxi všeobecně užívány (např. OZV o nočním klidu, o veřejném pořádku, o regulaci hazardu apod.).

Vydávané právní předpisy jsou sledovány za poslední 4 roky (2016-2019), evidence platných právních předpisů k 31.12.2019.

Porovnání tvorby právních předpisů a dozorových opatření v celostátním měřítku je provedeno pouze v oblasti, za kterou bylo možné získat celostátní data, tedy u obecně závazných vyhlášek obcí. Dozorová opatření jsou sledována pouze u obecně závazných vyhlášek vydaných ve sledovaném období 4 let, nikoliv u starších právních předpisů, u kterých byla uplatněna během sledovaného období.

6.1 Právní předpisy vybraných obcí na území Jihočeského kraje

Jak již bylo zmíněno v úvodu této kapitoly, OZV jsou uvedeny a hodnoceny pouze v měřítku údajů získaných od 17 obcí Jihočeského kraje. V tabulkách jsou vždy souhrnně

uváděny počty obcí v rozdělení na obce III., II. a I. typu, které vydaly OZV ve sledovaném období nebo OZV evidují jako platnou. V dalších sloupcích je uvedeno procentuální zastoupení z celkového počtu obcí příslušného typu a nakonec z celkového počtu sledovaných obcí.

Vydávaná nařízení za sledované 4 roky jsou uvedena za obce celého Jihočeského kraje. V tabulkách jsou opět souhrnně uváděny počty obcí jednotlivých typů a procentuální zastoupení z celkového počtu sledovaných obcí podle typů i celkem. Za každý rok je uveden konkrétní počet sledovaných obcí podle typů i počet celkový. Evidovaná platná nařízení jsou pak uvedena a hodnocena v měřítku údajů získaných od 17 obcí Jihočeského kraje.

6.1.1 Obecně závazné vyhlášky vydávané v letech 2016 až 2019

Rok 2016

V roce 2016 byly u sledovaných obcí vydány následující OZV:

Tabulka 1 OZV vydané vybranými obcemi JČK v roce 2016⁴⁵

Oblast úpravy OZV	III. typ	II. typ	I. typ	III. typ	II. typ	I. typ	celkem
				%	%	%	%
místní poplatky	1	1	1	14	25	17	18
místní poplatek za odpad	2	3	1	28	75	17	35
školské obvody MŠ	4	0	1	57	0	17	29
školské obvody ZŠ	2	0	1	28	0	17	18
školské obvody MŠ a ZŠ	0	1	0	0	25	0	6
stanovení systému nakládání s odpady	3	0	0	43	0	0	18
provozování pouliční produkce	1	0	0	14	0	0	6
regulace kulturních a sportovních podniků	1	0	0	14	0	0	6
noční klid a hluk	1	0	2	14	0	33	18

⁴⁵ Vlastní zdroj.

veřejný pořádek	1	0	0	14	0	0	6
pohyb psů	2	0	0	28	0	0	12
konzumace alkoholu	0	1	0	0	25	0	6
čistota a veřejná zeleň	1	0	0	14	0	0	6
rušící	1	0	0	14	0	0	6

Z uvedené tabulky je patrné, že nejvíce upravovanou oblastí ve sledovaném roce jsou místní poplatky, oblast školských obvodů a regulace nočního klidu. Regulaci veřejného pořádku řešily především obce III. typu.

Rok 2017

V roce 2017 byly u sledovaných obcí vydány následující OZV:

Tabulka 2 OZV vydané vybranými obcemi JČK v roce 2017⁴⁶

Oblast úpravy OZV	III. typ	II. typ	I. typ	III. typ	II. typ	I. typ	celkem
				%	%	%	%
místní poplatky	3	0	2	43	0	33	29
místní poplatek za odpad	3	3	1	43	75	17	41
školské obvody MŠ	3	0	1	43	0	17	24
školské obvody ZŠ	3	0	1	43	0	17	24
stanovení systému nakládání s odpady	2	0	0	28	0	0	12
noční klid a hluk	1	1	0	14	25	0	12
regulace hazardu	3	1	0	43	25	0	24
konzumace alkoholu	1	0	0	14	0	0	6
pohyb psů	1	0	0	14	0	0	6
požární řád	1	0	0	14	0	0	6
rušící	1	0	0	14	0	0	6

Ve sledovaném roce se oblasti regulace od předchozího roku příliš nezměnily. Z údajů je patrné, že úprava veřejného pořádku je řešena především obcemi III. typu, obce

⁴⁶ Vlastní zdroj.

I. typu v tomto roce tuto oblast neřešily. Oblast regulace místních poplatků se týká převážně místního poplatku za odpad.

Rok 2018

V roce 2018 byly u sledovaných obcí vydány následující OZV:

Tabulka 3 OZV vydané vybranými obcemi JčK v roce 2018⁴⁷

Oblast úpravy OZV	III. typ	II. typ	I. typ	III. typ	II. typ	I. typ	celkem
				%	%	%	%
místní poplatky	1	1	1	14	25	17	18
místní poplatek za odpad	3	1	0	43	25	0	24
školské obvody MŠ	1	0	0	43	0	0	6
stanovení systému nakládání s odpady	1	0	0	14	0	0	6
noční klid a hluk	3	0	0	43	0	0	18
regulace hazardu	1	0	0	14	0	0	6
konzumace alkoholu	1	1	0	14	0	0	12
pouliční produkce	1	0	0	14	0	0	6
zákaz vyzývání k poskytnutí daru	1	0	0	14	0	0	6
taxislužba	1	0	0	14	0	0	6
požární řád	1	0	0	14	0	0	6
řád veřejného pohřebiště	1	0	0	14			6
rušící	1	0	0	14	0	0	6

Ve sledovaném roce se objevily nové oblasti regulace (taxislužba, veřejné pohřebiště) a nové podoblasti regulace veřejného pořádku (pouliční produkce, vyzývání k poskytnutí daru, tj. žebrota – regulaci v těchto oblastech vydal Český Krumlov). Menší obce regulovaly pouze místní poplatky.

Rok 2019

V roce 2019 byly u sledovaných obcí vydány následující OZV:

⁴⁷ Vlastní zdroj.

Tabulka 4 OZV vydané vybranými obcemi JČK v roce 2019⁴⁸

Oblast úpravy OZV	III. typ	II. typ	I. typ	III. typ	II. typ	I. typ	celkem
				%	%	%	%
místní poplatky	3	2	1	43	50	17	35
místní poplatek za odpad	5	4	2	71	100	33	65
místní poplatek ze psů	4	2	3	57	50	50	53
místní poplatek z pobytu	2	2	1	28	50	17	29
místní poplatek za užívání veřejného prostranství	3	2	1	43	50	17	35
školské obvody MŠ	2	0	0	28	0	0	12
školské obvody ZŠ	2	0	0	28	0	0	12
stanovení systému nakládání s odpady	1	2	2	14	50	33	29
noční klid a hluk	3	1	2	43	25	33	35
pohostinská zařízení	1	0	0	14	0	0	6
pohyb psů	0	0	1	0	0	17	6
pouliční produkce	1	0	0	14	0	0	6
čistota a veřejná zeleň	1	0	0	14	0	0	6
požární řád	0	0	1	0	0	17	6
provedení deratizace	0	1	0	0	25	0	6
stanovení úhrady vodného a stočného ve dvousložkové formě	1	0	0	14	0	0	6
rušící	1	0	1	14	0	17	12

Z výše uvedených údajů je patrné, že nejvíce regulovanou oblastí v roce 2019 byly místní poplatky, a to jak formou jedné společné OZV, tak formou OZV pro jednotlivé druhy místních poplatků. Z nich je pak nejčastěji regulována oblast místního poplatku za odpad a ze psů. Zvýšená normotvorba v této oblasti byla způsobena novelou zákona

⁴⁸ Vlastní zdroj.

o místních poplatcích⁴⁹, kterou byl zaveden i nový místní poplatek z pobytu. Ve sledovaném roce došlo k vyšší regulaci oblastí veřejného pořádků u menších obcí.

6.1.2 Obecně závazné vyhlášky evidované k 31.12.2019

V následující tabulce jsou uvedeny jednotlivé druhy OZV dle regulovaných souhrnných oblastí. OZV regulující veřejný pořádek a místní poplatky jsou uvedeny pro přehlednost ve zvláštních tabulkách.

Tabulka 5 OZV vydané vybranými obcemi JČK platné k 31.12.2019 dle oblastí regulace s výjimkou oblastí veřejného pořádku a místních poplatků⁵⁰

Oblast úpravy OZV	III. typ	II. typ	I. typ	III. typ	II. typ	I. typ	celkem
				%	%	%	%
stanovení koeficientů daně z nemovitostí	7	4	2	100	100	33	76
taxislužba	1	0	0	14	0	0	6
školské obvody ZŠ	7	2	2	100	50	33	65
školské obvody MŠ	6	0	1	86	0	17	41
školské obvody MŠ a ZŠ	0	1	0	0	25	0	6
stanovení systému komunitního kompostování	1	3	2	14	75	33	35
stanovení systému nakládání s odpady	7	4	6	100	100	100	100
symboly obce/města	1	2	1	14	50	17	24
požární řád	7	4	4	100	100	67	88
závazné části územního plánu	5	2	0	71	50	0	41
regulační plán	2	1	0	28	25	0	18
chráněném území historického centra	1	0	0	14	0	0	6
obecní/městská policie	7	1	1	100	25	17	53

⁴⁹ ČESKO. Zákon č. 278 ze dne 15. října 2019, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. In *Sbírka zákonů, Česká republika*. 2019, částka 120, s. 2830-2835.

⁵⁰ Vlastní zdroj.

provedení deratizace	0	1	0	0	25	0	6
prodej nemovitosti z majetku města	1	0	0	14	0	0	6
provádění výkopových prací na pozemních komunikacích	1	0	0	14	0	0	6
fond rozvoje bydlení	1	0	0	14	0	0	6
řád veřejného pohřebiště	1	0	1	14	0	17	12
povodňový fond města	1	0	0	14	0	0	6
zabezpečení požární ochrany	0	0	1	0	0	17	6
stanovení výše koeficientu růstu nájemného	0	0	1	0	0	17	6
čestné občanství	1	0	0	14	0	0	6
stanovení úhrady vodného a stočného ve dvousložkové formě	4	1	1	57	25	17	35
rušící	5	3	3	71	75	50	65

Z uvedeného výčtu je patrné, že ve vybraných obcích jsou stále platné OZV upravující činnosti, které by měly být upraveny vnitřními předpisy obcí, nikoliv formou OZV (provádění výkopových prací, stanovení koeficientu růstu nájemného, prodej nemovitostí). Nejedná se o nově vydané právní předpisy (nejsou v seznamech vydaných OZV v předchozí části práce) a pravděpodobně budou obce dozorovým orgánem při průběžných kontrolách platných OZV vyzvány k jejich zrušení z důvodu absence zákonného zmocnění k jejich vydání.

Všechny sledované obce mají upraven systém shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů (nakládání s odpady). Důležitou oblastí regulace je stanovení koeficientu daně z nemovitosti, školských obvodů MŠ a ZŠ, úhrady vodného a stočného ve dvousložkové formě, požární řád. Obce III. a II. typu pak v OZV vyhlášují územní a regulační plány nebo zřizují městskou (obecní) policii. Většina sledovaných obcí eviduje rušící OZV (více viz podkapitola 3.2.4).

V normotvorné činnosti jednotlivých sledovaných obcí lze vysledovat rozdíly způsobené charakteristikami jednotlivých obcí. Nejvíce je tento rozdíl patrný v oblasti

úpravy veřejného pořádku. Obce regulují veřejný pořádek všeobecně, případně v několika málo oblastech (alkohol, hazard, veřejná zeleň), některé upravují i specifické jevy spojené s turistickou atraktivitou, složením obyvatelstva, příp. polohou obce (žebrota, pouliční produkce, poskytování sexuálních služeb). Nejčastější úprava je v oblasti volného pohybu psů (zvířat), regulace hazardu a regulace nočního klidu a hluku. OZV o veřejném pořádku je věnována samostatná tabulka, kde jsou jednotlivé oblasti regulace podrobně uvedeny.

Tabulka 6 OZV vydané vybranými obcemi JČK platné k 31.12.2019 dle oblastí regulace veřejného pořádku⁵¹

Oblast úpravy OZV	III. typ	II. typ	I. typ	III. typ	II. typ	I. typ	celkem
				%	%	%	%
pohyb psů (zvířat)	6	4	3	86	100	50	76
konzumace alkoholu	5	3	0	71	75	0	47
regulace hazardu	6	3	1	86	75	17	59
místní pořádek	4	1	1	57	25	17	35
regulace kulturních a sportovních podniků	2	1	0	28	25	0	18
promítání světelných reklam a efektů na oblohu	0	1	0	0	25	0	6
noční klid a hluk	5	2	3	71	50	50	59
pohostinská zařízení	2	1	0	28	25	0	18
čistota a veřejná zeleň	2	1	1	28	25	17	24
pouliční produkce	1	0	0	14	0	0	6
zákaz vyzývání k poskytnutí daru	1	0	0	14	0	0	6
sexuální služby na veřejných prostranstvích	1	0	0	14	0	0	6
užívání plakátovacích ploch	0	0	1	0	0	17	6
spalování suchých rostlinných materiálů	0	0	1	0	0	17	6

⁵¹ Vlastní zdroj.

Další zvláštní oblastí úpravy jsou OZV o místních poplatcích. Některé obce mají jednu OZV, kterou stanovují všechny druhy místních poplatků, jiné obce mají pro každý místní poplatek OZV samostatné. Z praxe vyplývá, že samostatné OZV jsou obcemi častěji vydávány, protože v případě požadavku na změnu sazby nebo podmínek jednotlivého místního poplatku mohou aktualizovat pouze související OZV. To ale neplatí při změně legislativy týkající se místních poplatků generálně – pak je nutné změnit všechny jednotlivé OZV. Nejčastěji upravovanou OZV stanovující samostatný místní poplatek je OZV o místním poplatku za odpad, kterou obce novelizují každoročně v důsledku úpravy místního poplatku dle nákladů na provoz systému odpadového hospodářství za předchozí rok. Většina sledovaných obcí má i samostatnou OZV o místním poplatku ze psů.

Tabulka 7 OZV vydané vybranými obcemi JČK platné k 31.12.2019 dle způsobu regulace místních poplatků⁵²

Oblast úpravy OZV	III. typ	II. typ	I. typ	III. typ	II. typ	I. typ	celkem
				%	%	%	%
místní poplatky	5	2	3	71	50	50	59
místní poplatek za odpad	6	4	3	86	100	50	76
místní poplatek ze psů	4	2	3	57	50	50	53
místní poplatek z pobytu	2	2	1	28	50	17	29
místní poplatek za užívání veřejného prostranství	3	2	1	43	50	17	35

6.1.3 Nařízení vydávaná v letech 2016 až 2019

Rok 2016

V roce 2016 nařízení vydalo celkem 14 obcí, z toho 8 obcí III. typu, 3 obce II. typu a 3 obce I. typu. Některé obce nařízení v jedné oblasti několikrát novelizovaly (nejvíce byl upravován tržní řád – např. Český Krumlov novelizoval 7x, Blatná 4x, Tábor 3x). Pro tuto práci ale nejsou uvedené duplicity zohledněny, v tabulce je příslušná obec uvedena pouze v případě, zda právní předpis novelizovala bez ohledu na četnost (čili jako jeden výskyt).

⁵² Vlastní zdroj.

Tabulka 8 Nařízení vydaná obcemi JČK v roce 2016⁵³

Oblast úpravy Nařízení	III. typ	II. typ	I. typ	III. typ %	II. typ %	I. typ %	celkem %
tržní řád	5	2	0	63	67	0	50
zajišťování schůdnosti místních komunikací	0	1	0	0	33	0	7
stanovení max. ceny za přiložení a odstranění technických prostředků k zabránění odjezdu vozidla	1	0	0	13	0	0	7
placené stání na místních komunikacích	4	0	0	50	0	0	29
zákaz podomního a pochůzkového prodeje	0	0	3	0	0	100	21
vyhlášení záměru zadat zpracování lesních hospodářských osnov	2	0	0	25	0	0	14

Ve sledovaném roce byl nejvíce upravovaným nařízením tržní řád, ale pouze u obcí III. a II. typu. Další významná regulace byla u obcí III. typu v oblasti placeného stání na místních komunikacích (parkovného). Pro obce I. typu byl naopak nejdůležitější oblastí regulace zákaz podomního a pochůzkového prodeje, který obce III. a II. typu neupravovaly v tomto roce vůbec.

Rok 2017

V roce 2017 nařízení vydalo celkem 15 obcí, z toho 9 obcí III. typu, 5 obcí II. typu a jen 1 obec I. typu. Opět došlo k několikanásobným úpravám nařízení v jedné oblasti (tržní řád, parkovné).

⁵³ Vlastní zdroj.

Tabulka 9 Nařízení vydaná obcemi JČK v roce 2017⁵⁴

Oblast úpravy Nařízení	III. typ	II. typ	I. typ	III. typ %	II. typ %	I. typ %	celkem %
tržní řád	2	2	0	22	40	0	27
max. cena za užíváním hrobového místa	1	0	0	11	0	0	7
vymezení místních komunikací bez zajištění sjízdnosti, schůdnosti, odstraňováním sněhu a náledí	1	0	0	11	0	0	7
placené stání na místních komunikacích	4	0	0	44	0	0	27
zákaz podomního a pochůzkového prodeje	0	2	1	0	40	100	20
vyhlášení záměru zadat zpracování lesních hospodářských osnov	2	0	0	22	0	0	14
zákaz reklamy na veřejně přístupných místech mimo provozovnu	0	1	0	0	20	0	7

V roce 2017 byly nejvíce upravovanými oblastmi opět tržní řád a parkovné na místních komunikacích. Zákaz pochůzkového a podomního prodeje obce III. typu opět neřešily, pro obce II. a I. typu byla úprava této oblasti důležitá. Objevily se nové oblasti regulace – cena hrobového místa a zákaz reklamy, nikoliv však ve významném měřítku.

Rok 2018

V roce 2018 nařízení vydalo celkem 11 obcí, z toho 9 obcí III. typu a 2 obce I. typu. Žádná obec II. typu nařízení v roce 2018 nevydala. Opět došlo k několikanásobným úpravám nařízení v jedné oblasti (tržní řád, parkovné).

⁵⁴ Vlastní zdroj.

Tabulka 10 Nařízení vydaná obcemi JČK v roce 2018⁵⁵

Oblast úpravy Nařízení	III. typ	II. typ	I. typ	III. typ	II. typ	I. typ	celkem
				%	%	%	%
tržní řád	6	0	1	67	0	50	64
zamezení mobilní akustické reklamy	1	0	0	11	0	0	9
vymezení místních komunikací bez zajištění sjízdnosti, schůdnosti, odstraňováním sněhu a náledí	2	0	0	11	0	0	18
placené stání na místních komunikacích	4	0	0	44	0	0	36
zákaz podomního a pochůzkového prodeje	0	0	1	0	0	50	9
vyhlášení záměru zadat zpracování lesních hospodářských osnov	2	0	0	22	0	0	18
stání silničních motorových vozidel na vymezených místních komunikacích	1	0	0	11	0	0	9
provozní řád městského parku	1	0	0	11	0	0	9

Ve sledovaném roce je stejně jako v předchozích letech nejvíce upravovanou oblastí parkovné a tržní řád. Nejvyšší počet nařízení vydaly obce III. typu.

Rok 2019

V roce 2019 nařízení vydalo celkem 15 obcí, z toho 9 obcí III. typu, 2 obce II. typu a 4 obce I. typu.

⁵⁵ Vlastní zdroj.

Tabulka 11 Nařízení vydaná obcemi JČK v roce 2019⁵⁶

Oblast úpravy Nařízení	III. typ	II. typ	I. typ	III. typ %	II. typ %	I. typ %	celkem %
tržní řád	7	2	0	78	100	0	60
vymezení místních komunikací bez zajištění sjízdnosti, schůdnosti, odstraňováním sněhu a náledí	2	0	0	22	0	0	13
placené stání na místních komunikacích	5	0	0	56	0	0	33
zákaz podomního a pochůzkového prodeje	0	0	4	0	0	100	27
vyhlášení záměru zadat zpracování lesních hospodářských osnov	2	0	0	22	0	0	13

V roce 2019 byla v rámci všech sledovaných roků nejmenší počet regulovaných oblastí – pouze 5. I v tomto roce byly nejčastěji regulovanou oblastí tržní řád a parkovné. Obce I. typu ve sledovaném roce upravovaly pouze zákaz podomního a pochůzkového prodeje.

6.1.4 Nařízení evidovaná k 31.12.2019

Údaje o evidovaných platných nařízeních nebyly získány za všechny obce Jihočeského kraje, ale pouze za vybraných 17 obcí, které interní materiály poskytly.

Tabulka 12 Nařízení vydaná vybranými obcemi JČK platná k 31.12.2019⁵⁷

Oblast úpravy Nařízení	III. typ	II. typ	I. typ	III. typ %	II. typ %	I. typ %	celkem %
tržní řád	7	4	1	100	100	17	71
zajišťování schůdnosti místních komunikací	5	0	1	71	0	17	35
placené stání na místních komunikacích	5	0	0	71	0	0	29

⁵⁶ Vlastní zdroj.

⁵⁷ Vlastní zdroj.

max. cena za užíváním hrobového místa	3	3	0	43	75	0	35
vymezení místních komunikací bez zajištění sjízdnosti, schůdnosti, odstraňováním sněhu a náledí	2	1	0	28	25	0	18
vyhlášení stavební uzávěry	1	0	0	14	0	0	6
zákaz podomního a pochůzkového prodeje	1	0	2	14	0	33	18
vyhlášení záměru zadat zpracování lesních hospodářských osnov	6	0	0	86	0	0	35
stání silničních motorových vozidel na vymezených místních komunikacích	1	2	0	14	50	0	18
zákaz vstupu do lesů a zpracování nahodilé těžby	1	0	0	14	0	0	6
likvidace následků větrné kalamity v lesních porostech	1	0	0	14	0	0	6
max. ceny za nucené odtahy silničních vozidel	1	0	0	14	0	0	6
zřízení vyhrazeného parkovacího místa pro držitele ZTP, ZTPP	1	0	0	14	0	0	6
zákaz reklamy na veřejně přístupných místech mimo provozovnu	0	1	0	0	5	0	6
spalování tuhých paliv na území obce	0	0	1	0	0	17	6
provozní řád sběrného dvora	0	0	1	0	0	17	6
řád veřejného pohřebiště	1	0	0	14	0	0	6
rušící	2	1	1	28	25	17	24

Z tabulky je patrné, že oblastí nejčastěji upravovanou formou nařízení je tržní řád, upravují jej všechny typy obcí. Dalšími významnými oblastmi je regulace maximálních cen za hrobová místa, podomního a pochůzkového prodeje, zajišťování sjízdnosti komunikací a vymezení komunikací bez zajištění sjízdnosti a schůdnosti. Pro obce III. typu je významná úprava parkovného na místních komunikacích a zpracování lesních hospodářských osnov.

Za pozornost stojí skutečnost, že jedna z obcí III. typu nařízením upravuje řád veřejného pohřebiště, tato oblast by měla být upravena OZV, tak tomu je i v případě dalších sledovaných obcí (viz podkapitola 6.1.2).

6.2 Právní předpisy Jihočeského kraje

Lze konstatovat, že počet oblastí, které právními předpisy upravuje kraj, není tak rozsáhlý jako v případě obcí. Týká se to především obecně závazných vyhlášek. Důvodem je skutečnost, že ačkoliv je kraj územně samosprávný celek, celé jeho území je beze zbytku rozčleněno mezi jednotlivé místně příslušné obce, které v rámci své samosprávné činnosti svá území regulují vlastními OZV.

6.2.1 Obecně závazné vyhlášky vydávané JČK v letech 2016 až 2019

Kraj prostřednictvím OZV upravuje pouze oblasti, jejichž působnost přesahuje území jednotlivých obcí. Pro přehlednost jsou uváděny, tak jako u obcí, zkrácené názvy OZV.

Rok 2016

V roce 2016 JČK vydal jednu OZV:

- závazná část Plánu odpadového hospodářství JČK.

Rok 2017

V roce 2017 JČK nevydal žádnou OZV.

Rok 2018

V roce 2018 JČK nevydal žádnou OZV.

Rok 2019

V roce 2019 JČK nevydal žádnou OZV.

6.2.2 Obecně závazné vyhlášky vydané JČK platné k 31.12.2019

Jihočeský kraj měl k 31.12.2019 platných celkem 12 OZV v pouhých dvou oblastech:

- závazná část územních plánů velkých územních celků kraje – celkem 11 OZV,
- závazná část Plánu odpadového hospodářství JČK – celkem 1 OZV.

6.2.3 Nařízení vydávaná JČK v letech 2016 až 2019

Počet vydávaných nařízení je za sledované 4 roky vyšší než počet vydávaných OZV.

Rok 2016

V roce 2016 vydal JČK celkem 4 nařízení upravující oblasti:

- stanovení podmínky k zabezpečení požární ochrany v době zvýšeného nebezpečí vzniku požáru,
- vyhlášení přírodní památky, jejího ochranného pásma a stanovení jejích bližších ochranných podmínek,
- stanovení úseků silnic, na kterých se nezajišťuje sjízdnost a schůdnost odstraňováním sněhu a náledí,
- rušící nařízení.

Rok 2017

V roce 2017 vydal JČK celkem 3 nařízení upravující oblasti:

- stanovení podmínky k zabezpečení plošného pokrytí jednotkami požární ochrany,
- stanovení úseků silnic, na kterých se nezajišťuje sjízdnost a schůdnost odstraňováním sněhu a náledí,
- požární poplachový plán.

Rok 2018

V roce 2018 vydal JČK pouze 1 nařízení upravující oblast:

- stanovení úseků silnic, na kterých se nezajišťuje sjízdnost a schůdnost odstraňováním sněhu a náledí.

Rok 2019

V roce 2019 vydal JČK pouze 1 nařízení upravující oblast:

- stanovení úseků silnic, na kterých se nezajišťuje sjízdnost a schůdnost odstraňováním sněhu a náledí.

Z uvedených dat je patrné, že JČK každoročně novelizuje nařízení upravující stanovení úseků komunikací, kde je prováděna zimní údržba.

6.2.4 Nařízení vydaná JČK platná k 31.12.2019

Jihočeský kraj měl k 31.12.2019 platných celkem 94 nařízení, a to v devíti oblastech:

- zabezpečení požární ochrany – celkem 4 nařízení,
- o přírodním parku – celkem 13 nařízení,
- program snižování emisí a program ke zlepšování kvality ovzduší – celkem 3 nařízení,
- zřízení přírodní památky – celkem 50 nařízení,
- zřízení přírodní rezervace – celkem 19 nařízení,
- stanovení podmínek k zabezpečení zdrojů vody k hašení požárů – celkem 1 nařízení,
- požární poplachový plán – celkem 1 nařízení,
- stanovení úseků silnic, na kterých se nezajišťuje sjízdnost a schůdnost odstraňováním sněhu a náledí – celkem 2 nařízení,
- rušící – celkem 1 nařízení.

7 Obecně závazné vyhlášky vydané v ČR v letech 2016 až 2019

V této části práce je uveden přehled, jaké OZV byly obcemi ČR vydávány ve sledovaném období, a to ze dvou hledisek – jednak v procentuálním zastoupení nejčastěji upravované problematiky a dále v procentuálním zastoupení jednotlivých oblastí regulace veřejného pořádku.

Tabulka 13 Nejčastěji upravovaná problematika OZV⁵⁸

Oblast úpravy OZV	2016 ⁵⁹	2017 ⁶⁰	2018 ⁶¹	2019 ⁶²
místní poplatky	50 %	25 %	36 %	40 %
místní poplatek za odpad	2 %	2 %	3 %	4 %
systém nakládání s odpadem	16 %	7 %	8 %	14 %
školské obvody	1 %	22 %	13 %	7 %
veřejný pořádek	13 %	8 %	7 %	7 %
noční klid	0 %	20 %	12 %	11 %
pohyb psů	2 %	2 %	3 %	3 %
daň z nemovitých věcí	1 %	0 %	0 %	0 %
komunitní kompostování	1 %	0 %	0 %	0 %
regulace hazardu	2 %	2 %	2 %	0 %
požární řád	3 %	3 %	4 %	3 %
ostatní	9 %	9 %	12 %	11 %

⁵⁸ Vlastní zdroj.

⁵⁹ MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY. Odbor veřejné správy, dozoru a kontroly. *Informace o činnosti Odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra na úseku dozoru a kontroly za rok 2016*. Praha : Ministerstvo vnitra ČR, 2017. s. 14.

⁶⁰ MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY. Odbor veřejné správy, dozoru a kontroly. *Informace o činnosti Odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra na úseku dozoru a kontroly za rok 2017*. Praha : Ministerstvo vnitra ČR, 2018. s. 26.

⁶¹ MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY. Odbor veřejné správy, dozoru a kontroly. *Informace o činnosti Odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra na úseku dozoru a kontroly za rok 2018*. Praha : Ministerstvo vnitra ČR, 2019. s. 28.

⁶² MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY. Odbor veřejné správy, dozoru a kontroly. *Informace o činnosti odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra na úseku dozoru a kontroly za rok 2019*. Praha : Ministerstvo vnitra ČR, 2020, s. 35.

Tabulka 14 Oblasti regulace veřejného pořádku⁶³

Oblast úpravy OZV	2016 ⁶⁴	2017 ⁶⁵	2018 ⁶⁶	2019 ⁶⁷
hlučné činnosti	50 %	30 %	18 %	21 %
čistota ochrana ŽP	12 %	18 %	24 %	18 %
pohyb a chov zvířat	7 %	10 %	15 %	10 %
sportovní a kulturní akce	8 %	16 %	9 %	9 %
pyrotechnika	5 %	5 %	8 %	16 %
alkohol	11 %	12 %	15 %	17 %
ostatní	7 %	9 %	11 %	9 %

⁶³ Vlastní zdroj.

⁶⁴ MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY. Odbor veřejné správy, dozoru a kontroly. *Informace o činnosti Odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra na úseku dozoru a kontroly za rok 2016*. Praha : Ministerstvo vnitra ČR, 2017. s. 15.

⁶⁵ MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY. Odbor veřejné správy, dozoru a kontroly. *Informace o činnosti Odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra na úseku dozoru a kontroly za rok 2017*. Praha : Ministerstvo vnitra ČR, 2018. s. 26

⁶⁶ MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY. Odbor veřejné správy, dozoru a kontroly. *Informace o činnosti Odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra na úseku dozoru a kontroly za rok 2018*. Praha : Ministerstvo vnitra ČR, 2019. s. 28.

⁶⁷ MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY. Odbor veřejné správy, dozoru a kontroly. *Informace o činnosti odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra na úseku dozoru a kontroly za rok 2019*. Praha : Ministerstvo vnitra ČR, 2020, 48 s.

8 Porovnání OZV obcí Jihočeského kraje s celostátními údaji

Údaje o vydaných OZV vybraných obcí Jihočeského kraje jsou členěny do podrobnějších oblastí regulace, než jsou údaje celorepublikové. Aby bylo možné tyto údaje mezi sebou porovnat, bylo potřeba porovnávané kategorie sjednotit.

V tabulkách s údaji o OZV obcí Jihočeského kraje jsou procentuálně hodnoceny vydávané OZV v poměru k četnosti obcí jednotlivých typů a jejich celkovému počtu. Pro získání procentuálního hodnocení vydaných OZV dle jednotlivých oblastí regulace byla do jednotlivých kategorií započítána každá vydaná OZV bez ohledu na typ obce.

Tabulka 15 Porovnání vydaných OZV vybraných obcí JČK a ČR⁶⁸

Oblast úpravy OZV	2016		2017		2018		2019	
	JČK	ČR ⁶⁹	JČK	ČR ⁷⁰	JČK	ČR ⁷¹	JČK	ČR ⁷²
místní poplatky	9 %	50 %	16 %	25 %	14 %	36 %	42 %	40 %
místní poplatek za odpad	19 %	2 %	22 %	2 %	19 %	3 %	18 %	4 %
systém nakládání s odpadem	9 %	16 %	6 %	7 %	5 %	8 %	8 %	14 %
školské obvody	28 %	1 %	25 %	22 %	5 %	13 %	7 %	7 %
veřejný pořádek	17 %	13 %	16 %	8 %	19 %	7 %	5 %	7 %
noční klid	9 %	0 %	6 %	20 %	14 %	12 %	9 %	11 %
pohyb psů	6 %	2 %	3 %	2 %	0 %	3 %	2 %	3 %

⁶⁸ Vlastní zdroj.

⁶⁹ MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY. Odbor veřejné správy, dozoru a kontroly. *Informace o činnosti Odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra na úseku dozoru a kontroly za rok 2016*. Praha : Ministerstvo vnitra ČR, 2017. s. 14.

⁷⁰ MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY. Odbor veřejné správy, dozoru a kontroly. *Informace o činnosti Odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra na úseku dozoru a kontroly za rok 2017*. Praha : Ministerstvo vnitra ČR, 2018. s. 26.

⁷¹ MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY. Odbor veřejné správy, dozoru a kontroly. *Informace o činnosti Odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra na úseku dozoru a kontroly za rok 2018*. Praha : Ministerstvo vnitra ČR, 2019. s. 28.

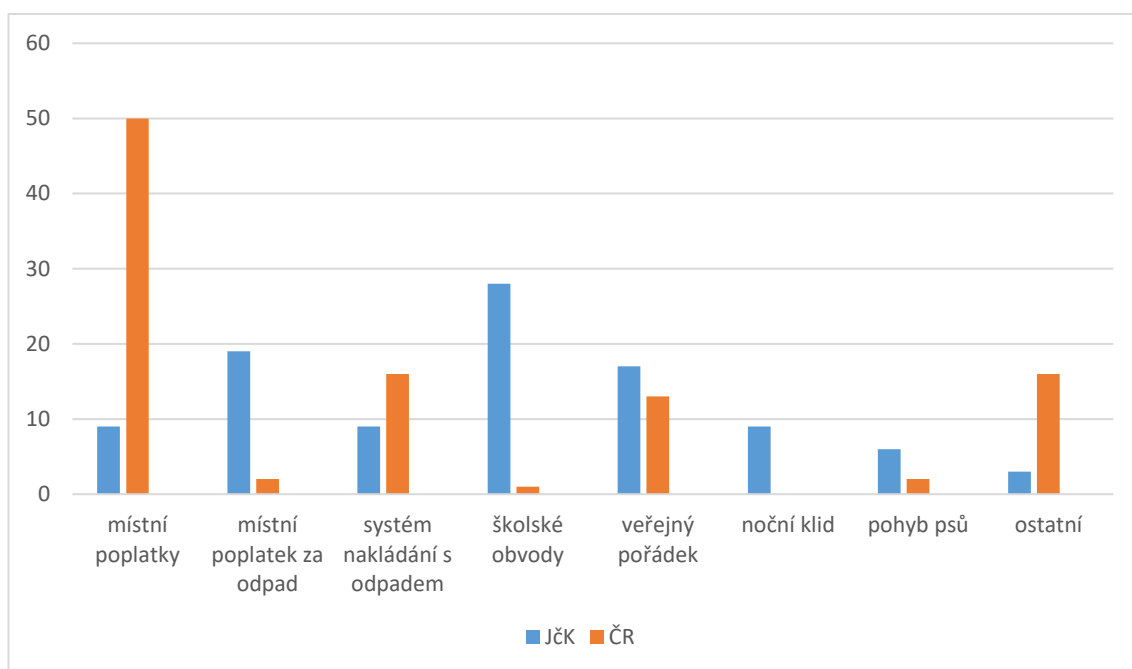
⁷² MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY. Odbor veřejné správy, dozoru a kontroly. *Informace o činnosti odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra na úseku dozoru a kontroly za rok 2019*. Praha : Ministerstvo vnitra ČR, 2020, s. 35.

daň z nemovitých věcí	0 %	1 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
komunitní kompostování	0 %	1 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
regulace hazardu	0 %	2 %	0 %	2 %	5 %	2 %	0 %	0 %
požární řád	0 %	3 %	3 %	3 %	5 %	4 %	2 %	3 %
ostatní	3 %	9 %	3 %	9 %	14 %	12 %	7 %	11 %

Situaci lépe vykreslí grafické znázornění. Pro větší přehlednost byly redukovány oblasti regulace pouze do osmi kategorií. Nejméně zastoupené kategorie byly sloučeny do kategorie „ostatní“. Porovnání je opět provedeno v procentech. Z níže uvedených grafů je zřejmé, že k největšímu sjednocení oblastí regulace došlo v roce 2019.

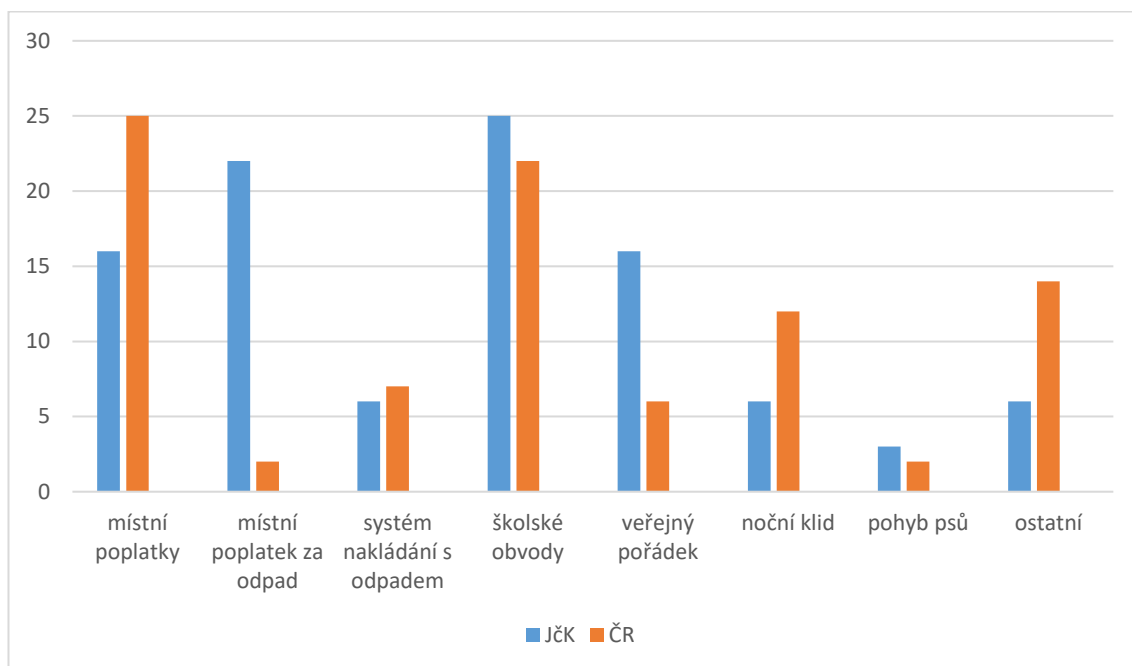
Graf 1 Porovnání vydaných OZV v JČK a ČR v roce 2016⁷³

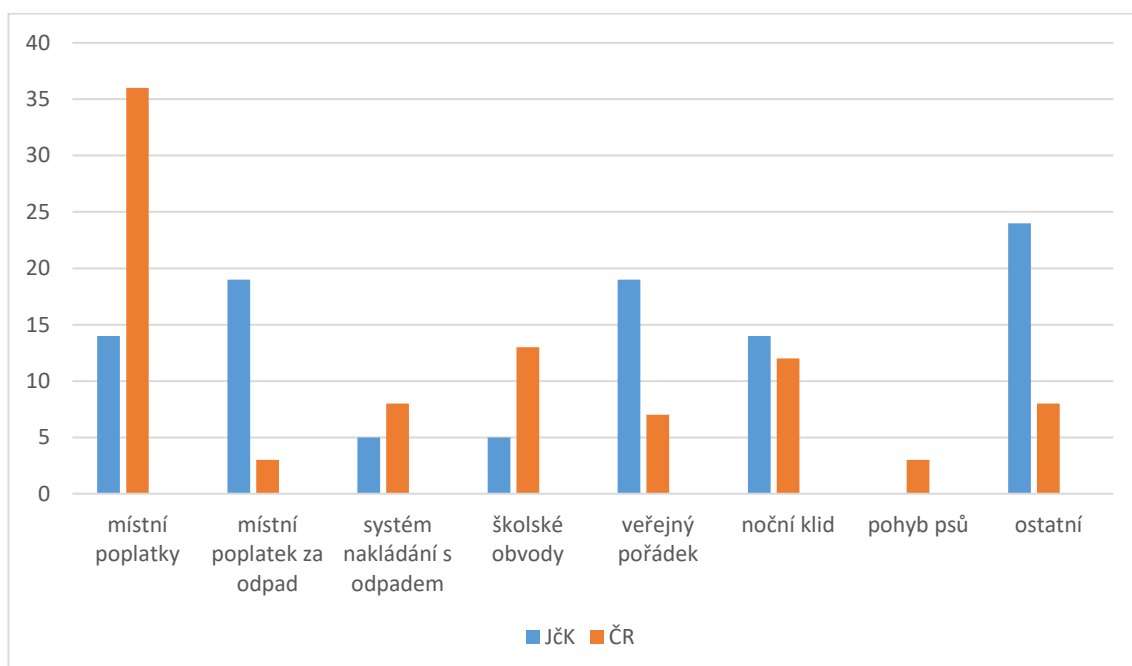
⁷³ Vlastní zdroj.

MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY. Odbor veřejné správy, dozoru a kontroly. *Informace o činnosti Odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra na úseku dozoru a kontroly za rok 2016*. Praha : Ministerstvo vnitra ČR, 2017. s. 14.

Graf 2 Porovnání vydaných OZV v JčK a ČR v roce 2017⁷⁴

Graf 3 Porovnání vydaných OZV v JčK a ČR v roce 2018⁷⁵

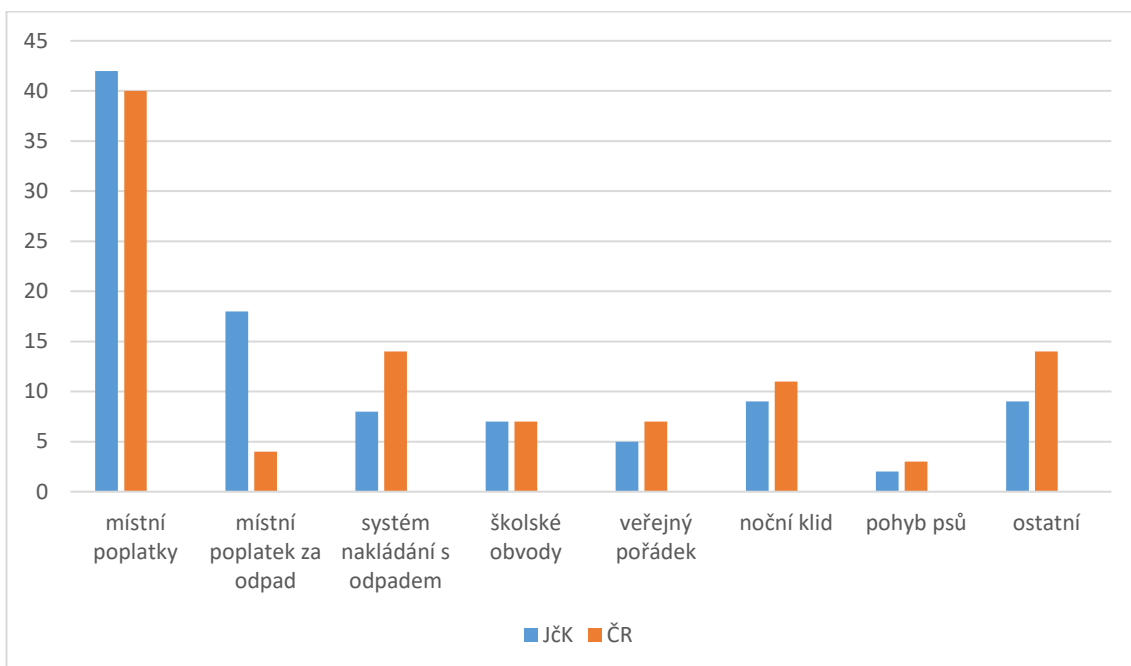
⁷⁴ Vlastní zdroj.

MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY. Odbor veřejné správy, dozoru a kontroly. *Informace o činnosti Odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra na úseku dozoru a kontroly za rok 2017*. Praha : Ministerstvo vnitra ČR, 2018. s. 26.

⁷⁵ Vlastní zdroj.

MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY. Odbor veřejné správy, dozoru a kontroly. *Informace o činnosti Odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra na úseku dozoru a kontroly za rok 2018*. Praha : Ministerstvo vnitra ČR, 2019. s. 28.

Graf 4 Porovnání vydaných OZV v JČK a ČR v roce 2019⁷⁶

⁷⁶ Vlastní zdroj.

MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY. Odbor veřejné správy, dozoru a kontroly. *Informace o činnosti odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra na úseku dozoru a kontroly za rok 2019*. Praha : Ministerstvo vnitra ČR, 2020, s. 35.

9 Nedostatky při normotvorbě z pohledu orgánů dozoru

9.1 Přehled uplatněných dozorových opatření u obcí na celostátní úrovni

Odbor veřejné správy, dozoru a kontroly MV ČR ve sledovaném období zahájilo správní řízení o pozastavení účinnosti u následujících OZV vydaných ve sledovaném období let 2016-19:

- OZV č. 7/2016 Statutárního města Brna o regulaci plavby se spalovacími motory na Brněnské vodní nádrži – zastupitelstvo města v průběhu správního řízení OZV zrušilo⁷⁷.

V rámci své metodické a kontrolní činnosti u OZV vydaných v průběhu sledovaného období vydalo ODK dozorová opatření, obce vytýkané nedostatky odstranily, takže ODK nezahájilo ani správní řízení o zrušení ani nepodalo návrh na zrušení k Ústavnímu soudu.

V následující tabulce je uveden přehled metodické činnosti:

Tabulka 16 Počet dozorovaných OZV ve sledovaném období⁷⁸

	2016	2017	2018	2019
Zpracované právní rozborů OZV celkem	10 588	9 147	7 948	12 112
Z toho posuzované návrhy OZV	45 %	41 %	40 %	65 %

9.2 Přehled uplatněných dozorových opatření u obcí na území Jihočeského kraje

Odbor veřejné správy, dozoru a kontroly MV ČR, detašované pracoviště České Budějovice v průběhu sledovaného období zintenzivnil poskytování metodické pomoci obcím při tvorbě OZV. Všechny typy obcí v současné době konzultují návrh znění nových právních předpisů zpravidla už před jejich schválením a vydáním a tím se vyhýbají riziku, že budou jejich OZV shledávaná v rozporu s platnou legislativou. Tato skutečnost je také důvodem, proč ve sledovaném období nebylo u žádné ze sledovaných

⁷⁷ MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY. Odbor veřejné správy, dozoru a kontroly. *Informace o činnosti Odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra na úseku dozoru a kontroly za rok 2016*. Praha : Ministerstvo vnitra ČR, 2017. s. 42-43.

⁷⁸ MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY. Odbor veřejné správy, dozoru a kontroly. *Informace o činnosti odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra na úseku dozoru a kontroly za rok 2019*. Praha : Ministerstvo vnitra ČR, 2020, s. 34.

obcí uplatněno žádné dozorové opatření u vydaných OZV, nebylo tedy ani zahájeno správní řízení o zrušení OZV ani nebyl podán návrh k Ústavnímu soudu.

Pokud obce v rámci výkonu metodické pomoci od ODK obdržely podnět k nápravě, zjednaly nápravu buď změnou znění příslušné OZV nebo vydáním OZV nové a k dozorovým opatřením tedy nemuselo dojít.

10 Naplnění cíle a potvrzení hypotéz

V bakalářské práci byly shromážděny údaje o legislativní činnosti vybraných obcí Jihočeského kraje. Bylo zjištěno, že všechny vybrané obce aktivně využívají možnosti dané legislativou k úpravě místních záležitostí.

Převaha právních předpisů, které obce ve sledovaném období let 2016 až 2019 vydaly, byly obecně závazné vyhlášky vydávané v samostatné působnosti. Nejčastěji upravovanou oblastí byly místní poplatky (ať již formou společné vyhlášky nebo vyhlášek samostatných dle jednotlivých druhů místních poplatků), systém nakládání s odpadem, stanovení školských obvodů a úprava veřejného pořádku.

Menší počet právních předpisů vydávaly obce v přenesené působnosti ve formě nařízení. Zde byly nejčastější oblastí úpravy u obcí III. a II. typu tržní řád, parkovné na místních komunikacích a zadání lesních hospodářských osnov, u malých obcí zákaz podomního a pochůzkového prodeje.

U Jihočeského kraje je situace odlišná – zde jednoznačně převažují vydaná nařízení v přenesené působnosti, a to především v oblasti stanovení úseků silnic, na kterých se nezajišťuje sjízdnost a schůdnost odstraňováním sněhu a náledí. Největší skupinou platných nařízení jsou nařízení o zřízení přírodních památek, rezervací a přírodním parku. Platné obecně závazné vyhlášky se týkají především územního plánování.

Ve sledovaném období nebyl prokázán výskyt žádného dozorového opatření, a to ani u sledovaných obcí, ani u Jihočeského kraje. Podobná situace byla zjištěna u právních předpisů vydaných ve sledovaném období celostátně. Důvodem nízkého počtu podaných návrhů na dozorová opatření je dle dozorového orgánu *“jeho aktivní spolupráce s obcemi, do níž patří časté poskytování metodické pomoci či tvorba metodických materiálů a výkladových stanovisek, která jsou ze strany obcí vítaným pomocníkem při tvorbě OZV. V rámci kvalitního poskytování metodické pomoci provádí rovněž MV na základě požadavků obcí posouzení návrhů OZV, čímž se úspěšně daří odhalovat jejich nezákonná ustanovení ještě před samotným schválením v zastupitelstvu. Díky této vzájemné spolupráci se tak dlouhodobě daří udržet velmi nízký počet návrhů na zrušení OZV“*⁷⁹.

---

⁷⁹ MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY. Odbor veřejné správy, dozoru a kontroly. *Informace o činnosti Odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra na úseku dozoru a kontroly za rok 2018*. Praha : Ministerstvo vnitra ČR, 2019. s. 33.

Ze získaných dat lze dovodit, že ve sledovaném období a především v posledním sledovaném roce se výrazně neliší četnost vydávaných obecně závazných vyhlášek v jednotlivých oblastech regulace. Jisté odlišnosti – a to především v regulaci oblastí veřejného pořádku – byly zjištěny u obce příhraniční a obce s vysokou zahraniční turistikou.

Hypotéza H1: oblasti regulace normotvorby v Jihočeském kraji se významně neliší od oblastí regulace v České republice.

Tato hypotéza byla potvrzena pro poslední sledovaný rok, tj. rok 2019. Jak lze sledovat u grafu 4, sledované údaje jsou srovnatelné. V roce 2016 existují odlišnosti především u školských obvodů a místních poplatků. Pokud budeme v letech 2017 a 2018 hodnotit veřejný pořádek, noční klid a pohyb psů společně jako jednu oblast veřejného pořádku a obě kategorie místních poplatků také společně, zůstávají zde zjevné rozdíly pouze u kategorie ostatní. Jak již bylo uvedeno – u některých specifických sledovaných obcí existují jednotlivé odlišnosti – v globálním měřítku lze konstatovat, že obce Jihočeského kraje upravují obecně závaznými vyhláškami obdobné oblasti, a to především místní poplatky, systém nakládání s odpadem, školské obvody a veřejný pořádek (do kterého můžeme počítat i úpravy nočního klidu a pohybu zvířat, které byly sledovány zvlášť).

Hypotéza H2: kvalita vydávaných právních předpisů v Jihočeském kraji je srovnatelná s kvalitou vydávaných právních předpisů v České republice.

Tato hypotéza byla potvrzena pro vydané obecně závazné vyhlášky za celé sledované období. Ve sledovaném období bylo zjištěno pouhé jedno zahájené správní řízení, a to u obce mimo Jihočeský kraj (Brno). Kvalita vydaných nařízení nemohla být hodnocena, protože nebyla k dispozici data z jiných krajských úřadů.

11 Úvahy de lege ferenda

Na základě zjištěných výsledků by se mohlo zdát, že na úseku legislativy není důvod ke změnám. Obce a kraje se od devadesátých let naučily vydávat právní předpisy, naučily se spolupracovat s orgány dozoru a více méně se ustálila judikatura Ústavního soudu. Situace v Jihočeském kraji výrazně nevybočuje z celostátního průměru.

Jako problematické uvádí Ministerstvo vnitra dodržování povinnosti obcí zasílat mu obecně závazné vyhlášky neprodleně po jejich vyhlášení. Z toho důvodu je připravována změna zákona spočívající v zavedení registru právních předpisů, kde by nevložení právního předpisu bylo stiženo sankcí neplatnosti. Takováto právní úprava sice zajistí přehled o komunální normotvorbě a dostatečnou publicitu, ale sama o sobě nepovede ke zlepšení kvality právních předpisů. Té by spíše napomohlo rozšíření dozoru nad samostatnou působností jako činnosti předběžné, tedy poskytování metodické pomoci již při vydávání obecně závazných vyhlášek. I Pospíšil si uvědomuje, že tato situace „samozřejmě to klade zvýšené nároky na kontrolu novotvorby ministerstvem vnitra“⁸⁰.

Územní samosprávné celky jsou povinny⁸¹ zveřejnit právní předpisy vydávané v jejich působnosti a to i způsobem umožňujícím dálkový přístup. Nejčastěji se tak děje na internetových stránkách. Ani zde však není pro případ nesplnění této povinnosti stanovena sankce. Po spuštění systému povinné evidence v registru právních předpisů se uvedené ustanovení stane obsolentní (nadbytečné, neaplikovatelné).

Jedním ze základních znaků právního státu je právní jistota. Tedy to, že stát bude garantovat ochranu práva před jeho porušováním, respektive zajistí jeho vymahatelnost. Pokud tedy má mít právní předpis smysl, musí být v praxi i nástroje na tlak k jeho dodržování. Podle Pospíšila *“nepřesným převzetím zákonného pravidla do obecně závazné vyhlášky si obec zakládá nové sankční oprávnění (přičemž sankce v podobě pokuty se mohou výrazně lišit), což vede k právní nejistotě adresáta pravidla chování, jak bude v případě porušení sankcionován”*⁸². Bude zřejmě předmětem dalšího vývoje judikatury, zda pouhé doslovné převzetí sankčních ustanovení z právních předpisů vyšší právní síly do obecně závazných vyhlášek a nařízení za účelem informace adresátům

---

⁸⁰ POSPÍŠIL, I. Nejnovější judikatura Ústavního soudu k obecně závazným vyhláškám obcí. *Časopis pro právní vědu a praxi*. 2010, č. 1, s. 53.

⁸¹ ČESKO. Zákon č. 106 ze dne 11. května 1999 o svobodném přístupu k informacím. In *Sbírka zákonů, Česká republika*. 1999, částka 39, s. 2578-2582.

⁸² POSPÍŠIL, I. Nejnovější judikatura Ústavního soudu k obecně závazným vyhláškám obcí. *Časopis pro právní vědu a praxi*. 2010, č. 1, s. 54.

o možnostech represe (a tím i vyšší míře jejího respektování) bude posuzováno jako *lege artis* a vytváření nových skutkových podstat již jako *extra legem*.

Ústavně svěřeným oprávněním vydávat v mezích své působnosti obecně závazné vyhlášky tak obce sice disponují možností regulovat na svém území pravidla chování, ale pokud nemají zřízenou obecní policii (s možností vlivu na její činnost jakožto orgánu obce), jsou odkázány na obecnou úpravu správního trestání. Zejména pro malé obce je zřízení obecní policie z důvodu vysokých finančních nákladů nerealizovatelné a uzavírání veřejnoprávních smluv s obcí vyššího typu samo o sobě zajistí pouze projednání ve správním řízení.

V podobné poloze je problematika vymáhání peněžitých plnění vzniklých na základě právních předpisů, zejména místních poplatků. To lze demonstrovat na příkladu stanovení místního koeficientu daně z nemovitostí v obecně závazné vyhlášce. Obce jsou v tomto případě v postavení subjektu, který na základě znalosti místních poměrů i své fiskální politiky ve vyhlášce „pouze“ rozhoduje o povinnosti poplatníků, úlohu správce daně (a tím i případné exekuce vůči dlužníkům) zajišťuje stát prostřednictvím finančních úřadů, v nichž tuto agendu vykonávají erudovaní úředníci v postavení úřední osoby.

V případě místních poplatků stanovených rovněž obecně závaznou vyhláškou vystupují obce jako správce poplatku a nejen, že v těchto případech stanovují povinnosti hradit finanční částky, ale mají rovněž postavení správce poplatku a leží na nich povinnost vymáhat dlužné částky podle zvláštní procesní normy⁸³ v rámci přenesené působnosti. Zejména pro menší obce je tato agenda natolik náročná, že k provádění exekucí využívají Celní správu ČR, nebo na efektivní vymáhání pohledávek rezignují úplně a tím prakticky devalvují účinnost svých právních předpisů. Je na zvážení, zda neponechat obcím pravomoc zavádět místní poplatky formou obecně závazných vyhlášek (a stanovit v nich konkrétní podmínky, úlevy a osvobození), ale vlastní správu poplatků převést na orgány státu.

---

⁸³ ČESKO. Zákon č. 280 ze dne 22. července 2009 daňový řád. In *Sbírka zákonů, Česká republika*. 2009, částka 87, s. 4038-4104.

Závěr

V teoretické části práce je věnována pozornost právní úpravě legislativního procesu obcí a krajů. Po definování oblasti veřejné správy a zákonných možností legislativní činnosti samosprávných celků jsou z oblasti právní praxe obcí a krajů pro další hodnocení vybrány obecně závazné vyhlášky vydávané v samostatné působnosti a nařízení vydávaná v přenesené působnosti obcí a krajů.

Autorka nezískala všechna zamýšlená a přislíbená data a tak musela v průběhu realizace bakalářské práce změnit měřítko porovnání dat. Původně chtěla porovnat data obcí Jihočeského kraje s celostátními údaji. Data za všechny obce Jihočeského kraje nezískala, proto přistoupila k náhradnímu sběru dat a oslovila vybrané obce s žádostí o poskytnutí dat z interních zdrojů. Tímto způsobem se podařilo získat data celkem 17 obcí Jihočeského kraje všech kategorií. Celostátní data byla čerpána z dostupných materiálů Ministerstva vnitra. Data o vydaných právních předpisech Krajského úřadu Jihočeského kraje byla získána z jeho interních zdrojů a nebyla porovnáována s daty jiných krajských úřadů, protože tato data získána nebyla, ale to ani nebylo záměrem autorky.

Bylo zjištěno, že sledované obce Jihočeského kraje využívají svého zákonného zmocnění a právní předpisy vydávají a novelizují v závislosti na změně legislativy nebo změně místních poměrů obce. Zajímavou a hojně využívanou oblastí je vydávání OZV o místních poplatcích. Z aplikace těchto OZV plyne obcím nezanedbatelný zdroj finančních prostředků (především z místního poplatku za odpad a z místního poplatku za psy). OZV o místním poplatku za odpad jsou často novelizovány v souvislosti se změnou nákladů na provoz systému nakládání s odpadem, z nichž je výše místního poplatku odvozována. Nařízení nejsou vydávaná tak často jako OZV a vydávají je především obce III. a II. typu.

Jihočeský kraj ve sledovaném období vydal více nařízení. Vydávání obecně závazných vyhlášek je méně časté a méně významné než u obcí.

Pozitivním zjištěním byla skutečnost, že u žádného z vydaných právních předpisů nebylo uplatněno dozorové opatření. Je to důsledek jednak větší pozornosti, kterou přípravě právních předpisů obce věnují, tak širší metodické činnosti dozorových orgánů – a to jednak konzultací při přípravě právních předpisů ještě před jejich vydáním, tak prováděním častějších kontrol platných předpisů. Ministerstvo vnitra periodicky vydává metodické materiály, které obcím přinášejí větší právní jistotu v legislativní činnosti.

Otázkou zůstává budoucnost normotvorné činnosti samosprávných celků, především obcí. Bylo poukázáno na nedostatek v exekutivě obcí – vymáhání dlužného

plnění od povinných subjektů. Většina z obcí nemá na exekutivní činnost odpovídající odborné a personální obsazení. Jedním z řešení může být posílení právní jistoty věřitele a svěřeni větších kompetencí obcím pro vymáhání dlužných částek, např. povinností úhrady dlužných částek v případě požadavku dlužníka na získání jiného plnění od téže obce, širší možnost exekučního řízení apod. Další možností je zvýšení atraktivity zaměstnání u samosprávných celků. V současné době tabulkové platy ve veřejné správě nekonkurují soukromému sektoru při získávání zkušených odborníků pro exekutivu, příp. právníků. V neposlední řadě by stát mohl rozhodnout o přenesení exekutivní činnosti na jiné subjekty, otázkou by pak bylo, kdo by byl příjemcem takto získaných finančních prostředků, resp. jak by stát kompenzoval případný výpadek příjmu obcí s tím související.

V krajním případě může stát legislativně omezit oblasti normotvorné činnosti obcí a krajů a to bez náhrady nebo přenesením na centrální orgány státu.

Seznam použitých zdrojů

Literární zdroje

1. BRODSKÁ, S., KUŠ, P. *Obecní zřízení*. 1 vydání. Praha : Institut veřejné správy Praha, 2008, 98 s. ISBN: 978-80-86976-15-0.
2. BŘEŇ, J. *Základní charakteristika veřejné správy*. 2. aktualizované a rozšířené vydání. Praha : Institut veřejné správy Praha, 2017, 104 s. ISBN: 978-80-86976-29-7.
3. ELIÁŠ, K., a kolektiv. *Nový občanský zákoník s aktualizovanou důvodovou zprávou a rejstříkem*. 1. vydání, Ostrava : Sagit, a. s. , 2012, 1119 s. ISBN: 978-80-7208-922-2.
4. HENDRYCH, D. *Správní věda - Teorie veřejné správy*. 3. vydání. Praha : Wolters Kluwer, 2009, 232 s. ISBN 978-80-7357-458-1.
5. HENDRYCH, D., a kol. *Správní právo, obecná část*. 9. vydání, Praha : C. H. Beck, 2016, 600 s. ISBN 978-80-7400-624-1.
6. KADEČKA, S. Nařízení obcí s rozšířenou působností - nový pramen českého práva. *Právní rozhledy*. 2003, č. 5, s. 209-216. ISSN 1210-6410.
7. MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY. Odbor veřejné správy, dozoru a kontroly. *Informace o činnosti Odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra na úseku dozoru a kontroly za rok 2016*. Praha : Ministerstvo vnitra ČR, 2017. 128 s. ISBN 978-80-87544-43-3.
8. MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY. Odbor veřejné správy, dozoru a kontroly. *Informace o činnosti Odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra na úseku dozoru a kontroly za rok 2017*. Praha : Ministerstvo vnitra ČR, 2018. 92 s. ISBN 978-80-87544-71-6.
9. MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY. Odbor veřejné správy, dozoru a kontroly. *Informace o činnosti Odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra na úseku dozoru a kontroly za rok 2018*. Praha : Ministerstvo vnitra ČR, 2019. 88 s. ISBN 978-80-7616-016-3.
10. MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY. Odbor veřejné správy, dozoru a kontroly. *Informace o činnosti odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra na úseku dozoru a kontroly za rok 2019*. Praha : Ministerstvo vnitra ČR, 2020, 48 s. ISBN 978-80-7616-060-6.
11. KOPECKÝ, M. *Právní postavení obcí a krajů – základy komunálního práva*. 2. vydání, Praha : Wolters Kluwer, 2017, 364 s. ISBN 978-80-7552-719-6.
12. KOUDELKA, Z. Přijímání obecně závazných vyhlášek. *Správní právo*. 1999, č. 1, s. 1-14. ISSN 0139-6005.
13. POSPÍŠIL, I. Nejnovější judikatura Ústavního soudu k obecně závazným vyhláškám obcí. *Časopis pro právní vědu a praxi*. 2010, č. 1, s. 51-59. ISSN 1210-9126.
14. POTĚŠIL, L., FUREK, A., HEJČ, D., CHMELÍK, V., RIGEL, F., ŠKOP, J. *Zákon o obcích: komentář*. Praha : C. H. Beck, 2019, 864 s. ISBN 978-80-7400-739-2.
15. PRŮCHA, P. *Místní správa*. 2. vydání. Brno : Masarykova univerzita, 2018. 278 s. ISBN 978-80-210-9007-1.

16. SLÁDEČEK, V. *Obecné správní právo*. 3. aktualizované a upravené vydání, Praha : Wolters Kluwer ČR, 2013, 500 s. ISBN 978-80-7478-002-8.
17. VEDRAL, J. *Obecně závazné vyhlášky obcí v judikatuře Ústavního soudu. Správní právo*. 1999, č. 1, s. 15-34. ISSN 0139-6005.
18. VEDRAL, J., a kol. *Zákon o obcích (obecní zřízení) : komentář*. Praha : C. H. Beck, 2008, 876 s. ISBN 978-80-7179-597-1.

Elektronické zdroje

1. MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY. Metodické materiály k zákonným zmocněním pro vydávání obecně závazných vyhlášek. In *O nás*. [online]. Praha : Ministerstvo vnitra ČR, 2019 [cit. 2019-12-30]. Dostupné z WWW: <https://www.mvcr.cz/clanek/metodicke-materialy-k-zakonnym-zmocnenim-pro-vydavani-obecne-zavaznych-vyhlasek.aspx>.

Legislativní dokumenty

1. ČESKO. ÚSTAVNÍ SOUD. Nález Ústavního soudu č. 35 [ze dne 19.01.1994]. In *Sbírka zákonů, Česká republika*. 1994, částka 12, s. 226-228. Dostupné z WWW: <https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/ViewFile.aspx?type=c&id=2741>. ISSN 1211-1244.
2. ČESKO. Zákon č. 106 ze dne 11. května 1999 o svobodném přístupu k informacím. In *Sbírka zákonů, Česká republika*. 1999, částka 39, s. 2578-2582. Dostupné také z WWW: <https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/ViewFile.aspx?type=c&id=3256>. ISSN 1211-1244.
3. ČESKO. Ústavní zákon č. 347 ze dne 3. prosince 1997 o vytvoření vyšších územních samosprávných celků. In *Sbírka zákonů, Česká republika*. 1999, částka 114, s. 7018. Dostupné z WWW: <https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/ViewFile.aspx?type=c&id=3105>. ISSN 1211-1244.
4. ČESKO. Zákon č. 128 ze dne 12. dubna 2000 o obcích (obecní zřízení). In *Sbírka zákonů, Česká republika*. 2000, částka 38, s. 1737-1764. Dostupné z WWW: <https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/ViewFile.aspx?type=c&id=3426>. ISSN 1211-1244.
5. ČESKO. ÚSTAVNÍ SOUD. Nález Ústavního soudu č. 51 [ze dne 19.12.2001]. In *Sbírka zákonů, Česká republika*. 2001, částka 18, s. 1853-1856. Dostupné z WWW: <https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/ViewFile.aspx?type=c&id=3596>. ISSN 1211-1244.
6. ČESKO. Zákon č. 314 ze dne 13. června 2002 o stanovení obcí s pověřeným obecním úřadem a stanovení obcí s rozšířenou působností. In *Sbírka zákonů, Česká republika*. 2002, částka 114, s. 6545-6640. Dostupné z WWW: <https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/ViewFile.aspx?type=c&id=3933>. ISSN 1211-1244.
7. ČESKO. ÚSTAVNÍ SOUD. Nález Ústavního soudu č. 20 [ze dne 11.12.2007]. In *Sbírka zákonů, Česká republika*. 2008, částka 9, s. 460-470. Dostupné z WWW: <https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/ViewFile.aspx?type=c&id=5234>. ISSN 1211-1244.

8. ČESKO. Zákon č. 280 ze dne 22. července 2009 daňový řád. In *Sbírka zákonů, Česká republika*. 2009, částka 87, s. 4038-4104. Dostupné z WWW: <<https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/ViewFile.aspx?type=c&id=5542>>. ISSN 1211-1244.
9. ČESKO. Zákon č. 89 ze dne 3. února 2012 občanský zákoník. In *Sbírka zákonů, Česká republika*. 2012, částka 33, s. 1025-1368. Dostupné z WWW: <<https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/ViewFile.aspx?type=c&id=6144>>. ISSN 1211 1244.
10. ČESKO. Zákon č. 278 ze dne 15. října 2019, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. In *Sbírka zákonů, Česká republika*. 2019, částka 120, s. 2830-2835. Dostupné také z WWW: <<https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/ViewFile.aspx?type=c&id=38728>>. ISSN 1211 1244.

Ostatní zdroje

Kromě výše uvedených zdrojů byly při zpracování bakalářské práce využity následující materiály:

- interní materiály odboru veřejné správy, dozoru a kontroly MV ČR,
- interní materiály Krajského úřadu Jihočeského kraje,
- interní materiály vybraných obcí Jihočeského kraje.

Seznam zkratek

apod. - a podobně

JčK - Jihočeský kraj

Listina – usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod

max. - maximálně

MŠ - mateřská škola

MV - ministerstvo vnitra

např. – například

ODK – odbor veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra ČR

odst. - odstavec

OZV - obecně závazná vyhláška

příp.- případně

resp. – respektive

tzn. – to znamená

Ústava – ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky

ZŠ - základní škola

Seznam tabulek a grafů

Tabulka 1 OZV vydané vybranými obcemi JČK v roce 2016	30
Tabulka 2 OZV vydané vybranými obcemi JČK v roce 2017	31
Tabulka 3 OZV vydané vybranými obcemi JČK v roce 2018	32
Tabulka 4 OZV vydané vybranými obcemi JČK v roce 2019	33
Tabulka 5 OZV vydané vybranými obcemi JČK platné k 31.12.2019 dle oblastí regulace s výjimkou oblasti veřejného pořádku a místních poplatků	34
Tabulka 6 OZV vydané vybranými obcemi JČK platné k 31.12.2019 dle oblastí regulace veřejného pořádku	36
Tabulka 7 OZV vydané vybranými obcemi JČK platné k 31.12.2019 dle způsobu regulace místních poplatků	37
Tabulka 8 Nařízení vydaná obcemi JČK v roce 2016	38
Tabulka 9 Nařízení vydaná obcemi JČK v roce 2017	39
Tabulka 10 Nařízení vydaná obcemi JČK v roce 2018	40
Tabulka 11 Nařízení vydaná obcemi JČK v roce 2019	41
Tabulka 12 Nařízení vydaná vybranými obcemi JČK platná k 31.12.2019	41
Tabulka 13 Nejčastěji upravovaná problematika OZV	46
Tabulka 14 Oblasti regulace veřejného pořádku	47
Tabulka 15 Porovnání vydaných OZV vybraných obcí JČK a ČR	48
Tabulka 16 Počet dozorovaných OZV ve sledovaném období	52
Graf 1 Porovnání vydaných OZV v JČK a ČR v roce 2016	49
Graf 2 Porovnání vydaných OZV v JČK a ČR v roce 2017	50
Graf 3 Porovnání vydaných OZV v JČK a ČR v roce 2018	50
Graf 4 Porovnání vydaných OZV v JČK a ČR v roce 2019	51